உ
சிவமயம்

புங்குடுதீவு கிராஞ்சியம்பதி
ஸ்ரீ மீனாட்சியம்பாள் சமேத சோமசுந்தரரேஸ்வர சுவாமி
திருக்கோவில்

மதுரையம்பதி சிவன் தேவஸ்தானம்
கும்பாபிஷேகமலர்
25.03.2005

[illegible]லிங்கம்
28, [illegible] வீதி,
கந்தர்மடம்

விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமான்

முன்னோட்டம்

'அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது' என ஔவைப்பிராட்டி கூறினார். அதே போல் இந்த மானிடப் பிறவி நமக்குக் கிடைத்தது இறைவனை போற்றியும், இறைவனை மலர்தூவி வழுத்துவதும் நமக்குரிய கடனாகும். கடவுள் சிந்தனை, கடவுள் மொழி, கடவுட்பணி என்பன வெல்லாம் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான செயன் முறைகளே.

மலர்மிசை ஏகினான் மானடி சேர்வதற்கும் நிலமிசை நீடுவாழ் வதற்கும் நம் முன்னோர்கள் திருக்கோவில் வழிபாட்டை முதலிலே வைத்தார்கள்.

எம் முன்னோராகிய "ஆத்மஞானி" "சித்தர்" மா.த. மார்க்கண்டேயக் குருக்கள் அவர்களின் தெய்வீக சிந்தனையால் நமக்குக் கிடைத்ததே இவ்வாலயமாகும். இவ்வாலயம் எம்மவர்களின் ஊக்கத்தினாலும், ஆக்கத்தினாலும் பெரும் கோவிலாக காணும் வாய்ப்பு பெற்றோம். 1977, 1991 ஆகிய இரண்டு தடவை 33 குண்டங்களோடு கூடிய மகா கும்பாபிஷேகம் நடந்தேறியது. மா. மீனாட்சிசுந்தரக்குருக்கள் பரமேஸ்வரிஅம்மா அவர்களின் ஊக்கமும், வர்த்தகப் பெருமக்கள், ஊர்மக்கள் ஆகியோரது ஆக்கமும் மேலும் ஆலயத்தை சிறப்புடையது ஆக்கியது. ஆலயத்தை சிறப்பாக அலங்கரிக்கின்ற சிவனது வாசலில் அமைந்த இராஜகோபுரமும், மணிமண்டபமும் அதேபோல மீனாட்சி அம்பாள் வாசலில் அமைந்த இராஜகோபுரமும், மணிமண்டபமும் ஆலயத்தின் அழகை மேலும் சிறப்புற வைத்துள்ளன.

வெளியாகும் கும்பாபிஷேகமலர், ஆசிகள் அன்பர்களின் கருத்துரைகள், அறிஞர்களின் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றோடு வெளிவருகிறது. இம்மலர் உங்கள் கரங்களில் பொலிந்து புனித உணர்வைத் தரும் என எண்ணுகிறோம்.

புரட்டுங்கள்... படியுங்கள்... பயனடையுங்கள்...

வணக்கம்

சிவன் கோவில்,
புங்குடுதீவு.

சிவஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக்குருக்கள்
தர்மகர்த்தா

பல்லவி

பூங்குடி தனில் வளரும் மீனாட்சி பொங்குகடல் நடுவே
நீஆட்சி திருப்பூங்குடி தனில் வளரும் மீனாட்சி
(திருப் பூங்குடி...)

அநுபல்லவி

தெங்கம் பொழில் சூழ் திருப்பெருங்காட்டில்
எங்கட் கருள் கிராஞ்சியம்பதியாம்
(பூங்குடிதனில்...)

சரணம்

சங்கம் வளர்த்த தமிழ் மதுரையிலே - நீ
எங்கும் அருள்பெருக ஆட்சி செய்வாய்
இங்கும் எமக்கருளை பொழிந்திடுவாய் ஈஸ்வரியேதாயே
மதுரைமீனாட்சியே.

கோபுர தரிசனம் கண்டதுமே உள்ளம் குதுகலித்து
மனம் மகிழுதம்மா கோடி கோடி ஜென்மம்
எடுத்தாலும் உன் கோலத் திருக்காட்சி மறப்போமோ
(பூங்குடிதனில்...)

மீனாட்சி சுந்தரரே போற்றி! போற்றி!!

விண்மேவு கோபுரமும் வீரசைவர்
விளைநிலமாய் விளங்கு ஒளித்தீபமாக
மண்மேவு மா, பலா, கதலி, வாழை
மாட்சிபெற நிறைவாக மனம்குளிர
கண்மேவு பலநலனும் சிறந்த தீவு
கவினுறு புங்குடுதீவு களமாய்க்கொண்ட
உண்ணாமுலைத் தாயார் மீனாட்சி சேர்
உயர் சோமசுந்தரனே போற்றி! போற்றி!!

ஊனுடம்பின் நிலையாமை உலகிற்காட்டி
உள்ளமது ஒளியூட்டும் ஒப்புயர்வால்
ஞானமது நெஞ்சினிலே நமக்கே காட்டி
நானிலத்தில் உயர்வாழ்க்கை நெறியும்காட்டி
தேனமுதாய் தித்திக்கும் பெருமான் எங்கள்
திருவாரும் மீனாட்சி சமேதராக
மான்மழுகை மாண்பினர் சோமசுந்தரேசர்
மலரடிகள் தொழுதிட நல்வாழ்வு சேரும்.

பிறப்பென்னும் பெருங்கடலை நீந்திப் பின்னும்
பிறவாமை வேண்டுபவர் பிணியே போக்கி
இறப்பென்னும் அச்சத்தை நீக்கி நாளும்
இகவாழ்வில் பெருங்கருணை சேரநல்ல
நெறிப்படியே வாழ் அடியார் நெஞ்சக்கூட்டில்
நீக்கமற நிறைந்த நிழல் தருவே வாழ்வில்
சிறப்பினையே செய்கின்ற மீனாட்சித்தாய்
சேர் சோமசுந்தரனே போற்றி! போற்றி!!

- **சர்வானந்தன்**

33 குண்ட உத்தமோத்தம கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு

ஆலயங்களில் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகங்களில் 33 குண்டம், 25 குண்டம், 17 குண்டம், 9 குண்டம் என்று நான்கு வகை வேறுபாடுகளுடன் குண்டங்கள் அமைத்து கும்பாபிஷேகஞ் செய்ய, ஆகமம் விபரித்துக் கூறுகிறது. இதில் 33 குண்டங்களோடு கூடிய யாகசாலை அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்வதென்பது உத்தமோத்தம பட்ச கும்பாபிஷேகமாக, காரணாகமத்தில் விபரித்து கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் பல ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகங்கள் அடிக்கடி நடைபெற்று வந்தாலும் 33 குண்டங்களோடு கூடிய கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற ஆலயங்கள் விரல் விட்டெண்ணக்கூடியவை. இதில் பெருங்காடு மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வர ஆலயமும் ஒன்றாகும். இவ்வாலயத்தின் சிறப்பென்னவெனில் இவ்வாலயத்தில் 3ம் முறையாக இந்த உத்தமோத்தம பட்ச மஹாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் கைகூடியிருக்கிறது. பல சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட இவ்வாலயத்தின் பிரதம குருவாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீநிவாசநாகேந்திரக் குருக்கள் அவர்கள் மந்திரம், கிரியை, பாவனை மூன்றிலும் சிறப்பு மிக்கவர்கள்.

அவர்கள் இவ்வாலயத்தை திறம்பட நிர்வகிப்பதோடு பிரதம சிவாசார்யராகவுமிருந்து மஹா கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்தி வைக்க இருக்கின்றார்கள். ஈழவள நாட்டின் தலைசிறந்த சிவாசார்யார்களின் குருத்துவச் சிறப்போடு இந்த கும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் கைகூடியிருக்கிறது.

ஆகவே இக்கும்பாபிஷேகத்தின் பயனாக ஆலயம் மேலும் சிறக்கவும் மக்கள் நற்பயன் பெறவும் திருவருள் மிகு ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரின் திருவருள் துணைநிற்க பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தா. மகாதேவக் குருக்கள்

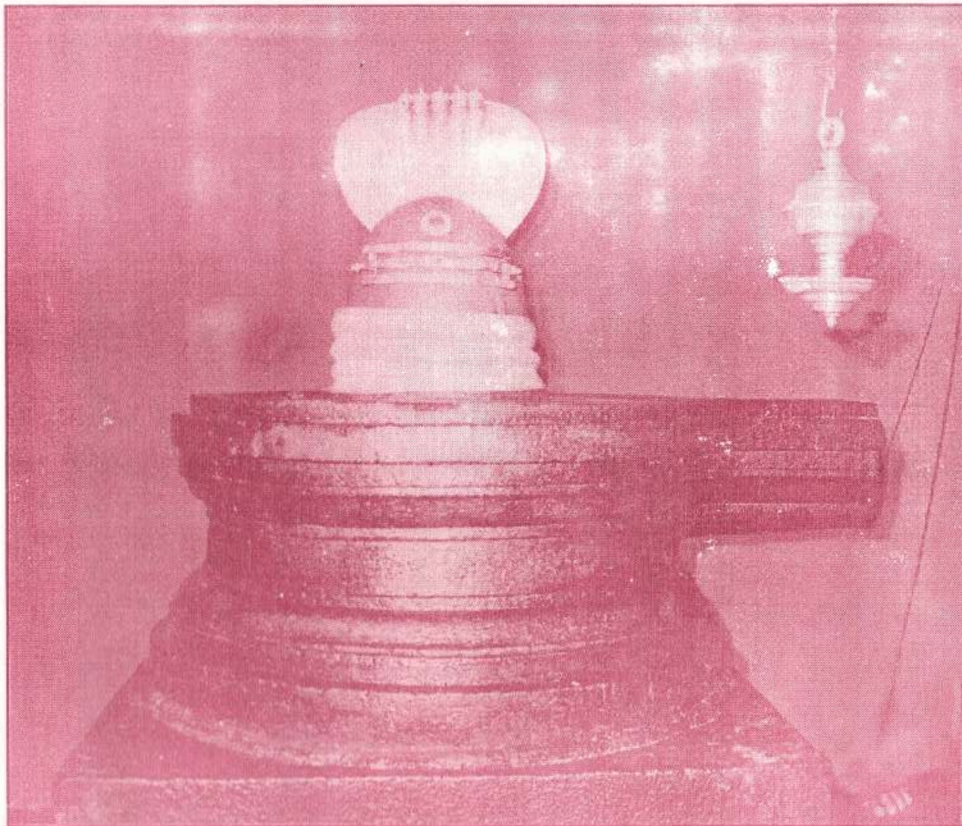

காசியிலிருந்து கிராஞ்சிக்கு வந்து அனுக்கிரகம் புரியும் அம்மையப்பனின் அருவுருத் தோற்றம்

தேவ கோட்டையிலிருந்து புங்குடுதீவுக்கு வந்து அருளாட்சி புரியும் மலையத்துவசன் மகத்தியுதித்த அங்கயற்கண்ணி அன்னை மீனாட்சியம்பாள்

தில்லையில் ஆடிய நடனத்தை தீவிலும்
ஆடவந்த நடராஜர், தேவி சிவகாமசுந்தரியுடன்
அருளாரமுகத்தை வழங்குகின்றாள்...

பிறைசூடிய பொம்மானும் சக்தியும்...

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி. மனிதப் பிறவி எடுத்த ஆன்மா உய்தி பெறுவதற்கு வழி இறை வணக்கம் என ஆன்றோர்கள் கூறினார்கள். அந்தக் காலங்களில் சிவன் கோவில்கள் அரிதாகவே காணப்பட்டன. நமது தீவு மக்கள்செய் தவத்தால் புங்குடுதீவில் கிராஞ்சியம்பதி என்னும் தலத்தில் நாம் எல்லோரும் உய்யும் பொருட்டு சிவனே தான் அருஉருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கிறார்.

மதுரை அமைப்பு எப்படியோ, அப்படியே இங்குள்ள மீனாக்ஷியம் பாளும், சோமசுந்தரேஸ்வரரும் அருளாட்சி புரிகின்றார்கள். தென் கிழக்கில் மாரியம்மன் கோவிலும், தெப்பக் குளமும், வடபுறத்தே திருப் பரங்குன்றம் போல் கந்தசாமி கோவிலும் அமைந்துள்ளது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்கு வருகை தந்த இந்திய யாத்திரிகள் திருக்கூட்டத்தார்கள் இக் கோவிலையும், இங்கு இருக்கின்ற திருஉருவங்களையும், ஸ்தல அமைப்பையும் கண்டு ஆஹா! திருஆலவாய் ஈழத்து மதுரையே என்று போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

இத்தலம் ஈழத்தில் எந்த இடத்திலும் இல்லாத சிறப்புக் கொண்டது என்றால் இந்தப் புங்குடுதீவில் பிறந்த நாம் எல்லோரும் புண்ணியம் செய்தவர்களே.

இவ்வாலயம் தோன்றிய குறுகிய கால எல்லைக்குள் பாரிய திருப்பணிகளும், முறையான நித்திய நைமித்தியங்களும் நடைபெறுவதென்றால் அது இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் மீனாட்சியம்பாளின் அனுக்கிரகம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

சிவன் கோவிலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

புங்குடுதீவில் வாழ்ந்துவந்த சிவப் பிராமண வழித்தோன்றலும், இணுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வரும் புங்குடுதீவு பெருங்காடு கிராஞ்சிபதி கந்தசாமி கோவில் பூசகருமாகிய சிவஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தக் குருக்களின் மூத்த மகளாகிய செல்வநாயகி அம்மாவின் அன்புக் கணவருமாகிய சிவஸ்ரீ தம்பையாக் குருக்கள் மார்க்கண்டேயக் குருக்கள் காலி நகரத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வர சுவாமி கோவிலில் பூசகராக பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றிவரும் நாளில் ஒருபோது அந் நகரில் ஆறுமாதமாக மழை இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்குக்கூட மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள்.

அப்போது சமயப் பெரியோர்கள் பலரும் கூடி தத்தம் சமய வழிபாட்டுத் தலங்களில் தமது பிரார்த்தனைகளைச் செய்து வழிபட்டார்கள். அதேபோல இந்தச் சிவன் கோவிலும் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை இராஜா அண்ணாமலைச் செட்டியாரும், இலட்சுமணச் செட்டியாரும் சேர்ந்து நகரத்தார் சார்பில் செய்வதாக மார்க்கண்டேயக் குருக்களோடு கோவில் அபிஷேகம் சுவாமி வீதிஉலா என்பவற்றை செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

அன்று ஒரு அன்பர் குருக்களை அணுகி நாங்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறோம் நீங்கள் செட்டியாரிடத்தில் இந்த அபிஷேகத்தை செய்யும்படி எப்படிச் சொல்ல முடியும்? எங்கே உங்கள் மந்திர சக்தி மழை பெய்கிறதா? பார்ப்போம் என்றாராம்.

இதைக் கேட்ட குருக்கள் மனம் வருந்தி தனது உணவையும் துறந்து

அன்று நித்திரையாகி விட்டார். அடுத்த நாள் முதல்நாள் தாம் எண்ணியபடியே சிவலிங்கக் கருவறை வாசலை செங்கட்டியும் மண்ணும் கொண்டு லிங்கத்தின் மேல் மட்டம் வரை வாசலை அடைத்து தண்ணீர் விட்டு நிரப்பி தானும் இரண்டு நாட்கள் உணவு, நீர் அருந்தாமல் அபிஷேகம் செய்து பகல் இரவு தொடர்ச்சியாக பூசைகள், அர்ச்சனைகள் செய்து இரவு இரண்டு மணியளவில் சுவாமியை வீதி யுலா கொண்டுவரும் போது வடகிழக் குத் திசையிலிருந்து இடி முழக்கத் தோடு மழை பெய்ய ஆரம்பித்து சுமார் அதிகாலை ஐந்து மணிவரை மழை பொழிந்தது. சுவாமியோடு கூடவந்த சனங்கள், மேள வாத்தியகாரர்கள், எல்லோரும் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். சுவாமியும், குருக்களும், மாடும் சகடையும் நின்ற இடத்திலே மழை ஓய்வு காணும் வரை நின்றது.

குருக்களோடு வாதிட்டு பரிகாசம் செய்த அன்பரின் முகதாவிலும், இலட்சுமணச் செட்டியாரிடமும் தான் ஒரு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய் தல்லாது சோறு உண்பதில்லை என்ற சபதத்தோடு அக்கோவிலில் தான் அர்ச்சகராக கடமை செய்யமுடியா தென்றும் மனு எழுதிக் கொடுத்து காலக் கிரமத்தில் அக்கோவிலை விட்டு விலகியதும் புங்குடுதீவுக்கு வந்து தனது மனைவியாரையும் தனது ஒரே மகனாகிய மீனாட்சிசுந்தரன் என்னும் மூன்று வயதுக் குழந்தையையும் அழைத்துக்கொண்டு காசி யாத்திரை புறப்பட்டார்.

(மார்க்கண்டேயர் தீவிர பக்திமானாகை யால் காசி சென்று முதல் நாளே கங்கை நதியில் நீராடிய போது இவ்வாலயத்தில் தாபிக்கப்பட் டிருக்கும் சுத்தஸ்படிக பாணலிங்கம் கரும் பொன் சிவப்பு நிறமுடைய லிங்கம் அவர் கையில் கிடைத்தது. இது நடந்தது 1922ம் ஆண்டு என்று அறியப்படுகிறது) இது போல் லிங்கம் இலங்கையில் எங்கும் இல்லை என்று கூறலாம். தற்போது கோவில் அமைந்த இடத்தின் மேற் புறமாக இருந்த மடத்தில் பாலாலயம் அமைத்து வழிபாடு பூஜைகள் நடாத்தி வந்தார்.

இப்படி வழிபாடு நடைபெற்று வரும் போது தனக்கு சீதனமாக கொடுக்கப் பட்ட நாற்சார் வீட்டை உடைத்து சைவ சீலர்கள், பல பெரியார்கள், வெளியூர் அன்பர்கள் எல்லோருடைய உதவி யோடு கோவில் வேலைகள் ஆரம்ப மாகியது.

இந்தியாவில் தேவ கோட்டையில் மீனாட்சி அம்பாளின் உருவத்தை சிலர் உருவமாக அமைத்து இரண்டு அம்பாளின் சிலாவிக்கிரகத்தை எடுத்து வந்தார். ஓர் அம்பாள் பின்புறம் மேல் இருக்குமாறு வைக்கப்பட்டது. இந்த விக்கிரகம் இப்போது இரத்தினபுரி சிவன் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள் ளது. மற்றைய விக்கிரம்தான் இக் கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட் டுள்ளது. இது போன்ற அழகான அம்பாள் இலங்கையில் இல்லை. உற்சவ மூர்த்திகளான சோமாஸ்கந்தர் இராஜேஸ்வரி, பிள்ளையார் (சிலா விக்கிரகம்) என்பன இந்தியாவில் இருந்து எடுத்து வரப்பட்டன. இப் பிள்ளையாரின் அழகைப் பார்ப்பதற்கு ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும். தஞ்சா வூரில் கல்லுபள்ளூரில் இருக்கும் சுயம்பு ரூபமான பிள்ளையார் போன்ற அமைப்புடையது.

இப்படி கோவில் வேலைகள் ஆரம்பமாகி சுற்றுமதில்கள் உட்பட வியாழமட்டம் வரையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது குருக்களுக்கு வயிற்றோட்டம் போன்ற நோய் கண்டது. ஊரில் பல வைத்தியர்களிடம் வைத்தியம் செய்தும் நோய் தணிய வில்லை. குருக்கள் தனது அந்திய காலம் வந்துவிட்டதென்பதை உணர்ந்த தனால் தானோ? தனது மனைவியாரி டமும் மைத்துனரிடமும் தான் கதிர் காமம் போவேன் என்று கூறினார். இந்த நிலையில் எப்படிக் கதிர்காமம் போக முடியும் என்று மனைவியாரும் மைத் துனரும் கூறும்போது நான் நடந்து

கதிர்காமம் போவேன் என்று கூறினாராம். பின்னர் மனைவியாரும் மைத்துனரும் வண்டி கட்டி யாழ்ப்பாணம் போய் ரயிலில் காலி போய்ச் சேர்ந்தனர். அங்குள்ள மீனாட்சி சுந்தரேசரை வணங்கிவிட்டு அவர் அருளோடு கதிர்காமம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

கதிர்காமம் போய் தீர்த்தத் தினத்தன்று மாணிக்க கங்கையில் நீராடி கோவிலின் முன்னுள்ள ஓர் மரத்தினடியில் கோடி வெள்ளைப் பிடவை விரிக்கும்படி சொல்லி அதன் மேல் சப்பாணி கொட்டியிருந்து, புங்குடுதீவு அன்பர்களையும் மற்றும் ஊர்களில் இருந்து வந்த அன்பர்களையும் அழைத்து தான் ஒன்பது மணிக்கு சமாதியாவதாகவும், தனது சமாதிக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு பழனியில் இருந்து இரண்டு பேர் வந்திருப்பதாகவும் தான் சமாதியானதும் இங்கு வருவார்றென்றும், அவர்கள் ஆவன செய்வார்கள் என்றும் அங்கு கூடியிருந்த ஊர் மக்களையும், தனது மனைவியாரையும் மைத்துனரையும் நோக்கி நீங்கள் கோவில் வேலைகளை முடித்து கும்பாபிஷேகத்தை செய்து விடுங்கள் என்று சொன்னதும் இருந்தபடியே சமாதி அடைந்தார் என்றும் அவர் சொல்லியபடியே இவர் சமாதியானதும் பழனியில் இருந்து வந்த இரு வாலிபர்களும் மற்றையவர்களை தீண்ட விடாது தாங்களே சகலமும் செய்து சமாதி அடக்கம் நடைபெற்றதாக குருக்கள் மனைவியாகிய செல்வ நாயகி அம்மா கூறினார். இது விபவ வருஷம் 1928ம் ஆண்டு ஆடி மாத பௌர்ணமித் திதியாகும்.

கோவில் திருப்பணியும் சிவன் கோவில் அம்மாவும்...

"சிவன் கோவில் அம்மா" என்று ஊர் மக்களெல்லாம் அன்போடு அழைக்கும் அம்மா அவர்கள் தனது கணவர் விட்டுச் சென்ற கோவில் திருப்பணி வேலைகளையும், பூசையையும் தனது தமையனார் சிவஸ்ரீ தி. சதாசிவக் குருக்களின் உதவியுடன் பிடியரிசி தண்டல் முதலியவைகளைக் கொண்டும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், சிங்கப்பூர் சென்றும் பணம் சேகரித்து சுவாமி அம்பாள் மற்றும் பரிவார மூர்த்திகளின் விமானங்கள் மண்டப கோப்பிச வேலைகள் சகல பூச்சு வேலைகள் திரு உருவங்கள், சந்திரசேகரர் நவக்கிரகம், பைரவர், சண்டேஸ்வரர், பிள்ளையார் பிரதோஷ மூர்த்தி என்னும் தாம்பர சிலா விக்கிரகங்களை செய்வித்தும் 1933ம் ஆண்டு ஆங்கீரச வருஷம் தை மாதம் புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் முன்னேஸ்வரம் சிவஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த குருக்கள் அவர்கள் தலைமையில் அனாவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

கும்பாபிஷேகத்தை தொடர்ந்து நித்திய நைமித்திகங்கள் ஒழுங்கு முறைப்படி நடாத்தி வந்தார்.

அவரது ஒரே மகனாக இருந்த மீனாட்சி சுந்தரகுருக்கள் அவர்களை படிப்பித்தும், திருமணம் நடாத்தியும், ஆச்சார்யாபிஷேகம் செய்வித்தும் அவரது உதவியுடன் கோவிலை நடாத்தி வந்தார். அடுத்த கும்பாபிஷேகம் 1961ம் ஆண்டு சார்வரி வருடம் பங்குனி மாதம் சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாச நாதக் குருக்கள் அவர்கள் தலைமையில் சுவாமிக்கு பதினேழு குண்டமும் அம்பாளுக்கு ஒன்பது குண்டமும் மற்றும் தனித்தனி குண்டங்களோடும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இதையடுத்து கோவில் முன் கொட்டகை வேலைகள் நடைபெற்றதோடு ஸ்ரீ நடேசர் பிரதிஷ்டையும் 1963ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் நடைபெற்றது. புதிய தேர்த்திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பித்து 1968ம் ஆண்டு வெள்ளோட்டம் நடைபெற்றது. அம்மா அவர்களும் 1968ம் ஆண்டு மாசி மாதம் சிவபதம் அடைந்தார்.

சிவன் கோவில் அம்மா (செல்வ நாயகி அம்மா) அவர்கள் சிவபதம் அடைந்த பின்னர் கோவில் பரிபாலனம் சிவஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரக் குருக்களும்

மனைவியார் பரமேஸ்வரியம்மாவும் நடாத்தி வந்தனர். வசந்த மண்டபக் கொட்டகை, உள்வீதி தெற்கு, வடக்கு புறக் கொட்டகை என்பன தூண்கள் போடப்பட்டும், கொட்டகை வேலைகளும் நடந்தேறின. மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம் என்பன மூடுசாந்து போட்டு மணிமண்டபங்களாக அமைக்கப்பட்டன. பிள்ளையாருக்கு புனர்நிர்மாணக் கோவிலும் பஞ்சலிங்கம், மகாவிஷ்ணுவுக்கு புதிய கோவிலும், கோவில் திருத்த வேலைகளும் வர்ண வேலைகளும் செய்து புதுப் பொலிவோடு 1977ம் ஆண்டு அநல ஆண்டு பங்குனி மாதம் 21ம் திகதி உத்தமோத்த பக்ஷ 33 குண்டங்களோடு கூடிய கும்பாபிஷேகம் "சிவாகம ஞான பானு" நயினை ஸ்ரீ சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள் தலைமையிலும், அம்பாளுக்கு ஒன்பது குண்டங்களோடு கூடிய கும்பாபிஷேகம் "சிவாகம ஞானபாஸ்கரன்" சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமையிலும், பிள்ளையாருக்கு பஞ்சகுண்டம் மற்றும் ஏக குண்டங்களோடு கூடிய கும்பாபிஷேகமும் சுமார் ஐம்பது சிவாச்சார்யர்களோடு சிறப்பாக நடந்தேறியது. இந்தக் கும்பாபிஷேகத்தைத் தரிசித்தவர்கள் யாக அமைப்பை பார்த்து இகலோக கைலாசம் எனப் புகழ்ந்தார்கள். யாக அமைப்பு அப்படி சிறப்பாக அமைந்தது தான் இதற்குக் காரணமாகும்.

இந்தக் கும்பாபிஷேகத்தை தொடர்ந்து ஆலயத்தில் ஆறுகாலப் பூசையும், நித்திய மேளமும் காலை 5 மணிக்கு ஒலிபெருக்கி மூலம் சுப்பிரபாதம் திருப்பள்ளி எழுச்சி, பக்தி பாடல்கள் என்பன ஒலிபரப்பாயின. ஊர் மக்களிடையே பக்திப் பரவசத்தை ஏற்படுத்தின.

1982ம் ஆண்டு சிவனது கோபுர வாசலை அலங்கரிக்கின்ற பஞ்சதள ராஜகோபுரம் "ரத்கம ஸ்ரோர்ஸ்" உரிமையாளர் திரு. நா. சண்முகம் அவர்களின் உபயமாக "சிற்பகேசரி" க. சபாரெத்தினம் அவர்களால் கட்டப்பட்டது. இதோடு சேர்ந்த மணிமண்டபம் ஊர் மக்களின் ஒத்துழைப்போடு அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் கும்பாபிஷேகத்திற்கு "கவிமாமணி" சீர்காழி கோவிந்தராஜன் அவர்களின் கச்சேரியும் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக இடம் பெற்றது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1986ம் ஆண்டு அம்பாள் வாசலை அலங்கரிக்கின்ற இராஜகோபுரம் ஊர் மக்களிடமும் கொழும்பு, யாழ்ப்பாண வர்த்தகர்களிடமும் வசூல் செய்து மணிமண்டபமும் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

தேர்த்திருப்பணிகள் தேரின் மேல் மட்டவேலைகள் சுமார் 65,000 ரூபா செலவில் செய்யப்பட்டது.

திரும்பவும் கோவில் வர்ண வேலைகள் செய்யப்பட்டும், சில திருப்பணி வேலைகள் செய்யப்பட்டும், 1991ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 25ம் திகதி 33 குண்டங்களோடு கூடிய உத்தமோத்தம பக்ஷபுனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் "சிவாகம கிரியா சிரோன்மணி" சிவஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள் தலைமையில் நாற்பது சிவாச்சாரியார்களோடு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நாட்டில் ஏற்பட்ட அனர்த்தம் காரணமாக புங்குடுதீவு மக்கள் எல்லோரும் நாட்டைவிட்டு இடம் பெயர்ந்த வேளை கோவில் பூட்டப்பட்டு எல்லோரும் வெளியேறினோம். அடுத்த ஆண்டு திரும்பவும் மீனாட்சி சுந்தரக்குருக்களும் மனைவி பரமேஸ்வரியம்மாவும் புங்குடுதீவு வந்து கோவில் கும்பாபிஷேகம் செய்து பூஜைகளையும், உற்சவங்களையும் நடாத்திவந்தனர்.

பரமேஸ்வரியம்மா அவர்கள் 1994ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் இறையடியெய்தினார். மீனாட்சிசுந்தரக் குருக்களும் 1996ம் ஆண்டு தை மாதம் இறைவனடியெய்தினார். அதன்பின்னர் ஒரேமகளான லோகேஸ்வரியம்மாவும் அவரது கணவர் ஸ்ரீநிவாசநாகேந்திரக்

குருக்களும் கோவில் பெறுப்பேற்று 1997ம் ஆண்டு சிவனது இராஜகோபுரம் வர்ணம் தீட்டப்பட்டது. 2000ம் ஆண்டு அம்பாள் வாசல் இராஜகோபுரம் வர்ண வேலைகள் செய்யப்பட்டது. 2003ம் ஆண்டு மகா மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம் ஆகியவை தளவரிசைக்கு மாபிள்கள் பதிக்கப்பட்டன. கோவில் கூரை வேலைகள் திருத்தம் செய்தும் பீலிகள் மாற்றியும், சுமார் 1,50000 ரூபா செலவில் செப்பனிடப்பட்டது. கோவிலின் இளவரசரான அருணோதயக் குருக்களும், சுபாஜினியும் சேர்ந்து கோவிலின் வேலைகளை கவனித்து வருகிறார்கள். வாரிசான சிவகஜசர்மாவும் கோவிலை சிறப்படைய சிறந்த பணிகளை மேற்கொள்வார் என நம்புகின்றோம்.

"நித்தியபூஜை வைப்பு நிதியம்" என்ற பெயரில் நித்திய பூஜைக்குரிய நிதி ஊர்மக்களிடமும், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மற்றும் பிறநாடுகளில் வசிக்கும் மக்களிடமும் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 12,0000 ரூபா வங்கியில் வைப்பிலிடப்பட்டுள்ளது. 2004ம்ஆண்டு கோவிலுக்கு ஓர் (லைட் எஞ்சின்) மின்பிறப்பாக்கி வாங்கப்பட்டது. கோவில் முழுவதும் ஒரு லட்சம் ரூபா செலவில் வயரிங் செய்யப்பட்டது. மின்பிறப்பாக்கி (80000) எண்பதினாயிரம் ரூபாவுக்கு வாங்கப்பட்டது. கிழக்குப்புற தெற்குப்புற மதில்கள் உயர்த்தி கட்டியும் வரிவர்க்கங்கள் போடப்பட்டும் சுமார் (15,0000) செலவில் திருத்தப்பட்டது. அன்னதான மண்டபம் திருத்தம் செய்யப்பட்டும் வெள்ளை அடித்தும் சுவர்கள் பூசியும் ஒரு லட்சம் ரூபா செலவில் செப்பனிடப்பட்டன. டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் இந்து கலாச்சார அமைச்சு மூலம் ஒரு லட்சம் ரூபா தந்தார்கள். அமைச்சர் மகேஸ்வரன் அவர்கள் இந்து கலாச்சார அமைச்சு மூலம் ஐம்பதினாயிரம் ரூபா தந்துதவினார்கள். 2004ம் ஆண்டில் எல்லா வாகனங்களும் திருத்தம் செய்தும் வர்ணம் தீட்டியும் எழுபதினாயிரம் ரூபா செலவில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

அன்னவாகனம், எருமை வாகனம், யமன் என்பவற்றிற்காக திரு. நா. திருவானன் குடியார் அவர்கள் பதினெட்டாயிரம் ரூபா செலவு செய்தார்.

வசந்த மண்டபத்திற்கு திரைச் சீலை திரு. வி. இராமநாதன் அவர்களால் உபயமாக செய்யப்பட்டது. தேர் இழுப்பதற்கான வடக்கயிறு திரு. செல்லையா, சிவசாமி அவர்களால் தந்துதவப்பட்டது. அன்னதானத்திற்கான கிடாரங்கள் பல அன்பர்களால் தந்துதவப்பட்டது.

ஆண்டு மகோற்சவ விழா சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ஆனி உத்தரம் மார்கழி திருவாதிரை விழா நடராஜருக்கு அபிஷேகம் வீதியுலாவோடு நடைபெற்றுவருகிறது.

நவராத்திரிவிழா ஒன்பது நாளும் ஸ்ரீ சக்கர பூஜையும் பத்தாவது நாள் வாழைவெட்டு விழாவும் நடைபெற்று வருகிறது. கௌரிவிரதம் இருபத்தொரு நாளும் அம்பாளுக்கு சந்தனக் காப்பும், லக்ஷார்ச்சனையும் நடைபெற்று வருகிறது. திருவெம்பாவை விழா சிவராத்திரிவிழா, பிரதோஷவிழா, யம சங்கார விழா என்பனவும் நடைபெற்று வருகின்றன.

கார்த்திகை மாதத்தில் பாலஸ் தாபனம் செய்யப்பட்டு சுமார் பத்து லட்சம் ரூபா செலவில் கோவில்கள், ராஜ கோபுரம், மணிமண்டபம் ஏனைய மண்டபங்கள், தூண்கள் என்பன வர்ண வேலைகள் திருத்த வேலைகள் செய்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவுள்ளது. 33 குண்டங்களோடு கூடிய மகா கும்பாபிஷேகம் சுமார் 20 லட்ச ரூபா செலவில் நடைபெற எம்பெருமான் திருவருள் கூடியுள்ளது.

சிவன் கோவில்,
புங்குடுதீவு 3.

சிவஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள்
தர்மகர்த்தா

உ

சிவசக்தி துணை

ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்பிகை உடன் உறை ஸ்ரீ சோம சுந்தரரேஸ்வரர் பாத கமலங்களைப் போற்றி சிவசக்தி பெருமை பற்றி வரைய முற்படுகின்றேன்.

உலகிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களையும் மெய் ஞானிகளும் விஞ்ஞானிகளும் இரண்டு பெரும் பிரிவாகப் பிரித்தபோது கண்களால் பார்த்தும் கைகளால் தொட்டும் உணரக்கூடிய பொருட்களைச் சடப்பொருள் என்றும் அவற்றை உள்ளே நின்று இயக்கும் பொருளை சக்தி என்றும் வகுத்தார்கள்.

நாம் வாழும் பூமியிலே நாம் நடக்க துணையாக இருப்பது புவியீர்ப்பு சக்தி என்றும், நீரிலே குளிரென்றும், தீயிலே சூடாகவும், காற்றிலே குளிராகவும் விண்ணிலே வெளியாகவும் காந்தத்திலே கவர்ச்சியாகவும், மின் உப கரணங்களிலே மின்சக்தியாகவும், உடலிலே உயிராகவும் கரும்பிலே இனிப்பாகவும், மலர்களிலே மணமாகவும் இணைபிரியாது நிலைப்பது போன்று எம்வாழ்விலே சிவ சக்தியானது மாணவர்களுக்கு கலையாத கல்வியும் மணமக்களுக்கு குறையாத வாழ்விற்காக உலகோர்க் கெல்லாம் தாய் தந்தையராக விளங்கும் சோமசுந்தர ரேஸ்வரப் பெருமானுக்கும் மீனாட்சி அம்பாளுக்கும் கூறைச்சேலை, தாலிப்பொட்டு குங்குமம் போன்ற மங்களப் பொருட்களை அணிவித்தால் நீரிலே வாழுகின்ற மீனானது தன்னுடைய குஞ்சுகளை பார்வையினாலே வளர்ப்பது போன்று அன்னை மீனாட்சியானவள் அருட்பார்வையினால்

சிவஸ்ரீ சிவமனோகரராஜக்குருக்கள்
புங்குடுதீவு.

சோமஸ்கந்தராகி ரதத்தில்
வீற்றிருக்கும் ரதோற்சவம்...

ஆலய முகப்பினை அலங்கரிக்கும்
பஞ்சதள ராஜகோபுரம்...

அன்னை மீனாட்சி வாயில்
திறிதள ராஜகோபுரம்...

சிவாலயப் பணிகள்

எமது முன்னோராகிய மார்க்கண்டேயஐயர் அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அன்னாரின் மனைவியாகிய செல்வநாயகி அம்மா அவர்களாலும் சிவஸ்ரீ தி. சதாசிவக் குருக்கள் அவர்களாலும் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு 1932ம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று தொடர்ந்து திருவிழாக்கள் உற்சவங்கள் எல்லாம் சிறப்புற நடாத்தப்பட்டு வந்தன. அதன்பின்னர் மீனாட்சி சுந்தரக்குருக்களாலும் மனைவி பரமேஸ்வரியம்மாவினாலும், கொட்டகை வேலைகள் மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம் என்பன மூடுசாந்து போடப்பட்டும் பலதிருப்பணிகள் நிறைவேற்றியும் 1961ம் ஆண்டு 17 குண்டங்களோடு கூடிய மகாகும்பாபிஷேகம் நடாத்தப்பட்டது.

1977ம் ஆண்டு 33 குண்டங்களோடு கூடிய கும்பாபிஷேகம் அமரர் சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களைக் கொண்டு செய்வித்தனர். இக்காலங்களில் சாமியார் என்றழைக்கப்படும் திரு. ச. நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் இவர்களின் முயற்சிகளுக்கு உறு துணையாக நின்று ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து உதவிசெய்து வந்தார். இவரது சேவையை நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது. நாகலிங்கம் பிள்ளையவர்களின் முயற்சியினாலே நடராஜர் பிரதிஷ்டை நடைபெற்றது.

1982ம் ஆண்டில் திரு. நா. சண்முகம் (ரத்கம ஸ்ரோர்) அவர்களால் சிவன் வாசல் இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகமும் சீர்காழி கோவிந்தராஜனின் இன்னிசைக் கச்சேரியும் நடைபெற்றது. 1986ம் ஆண்டு அம்பாள் வாசல் இராஜ கோபுரம் பல அன்பர்களின் நிதியுதவியோடு அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது. 1991ம் ஆண்டு 33 குண்டங்களோடு கூடிய மகா கும்பாபிஷேகம் சிவஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக்குருக்கள் தலைமையில் பல சிவாச்சார்யர்கள் உதவியோடு நடந்தேறியது.

ஊர்மக்களின் நன்மை கருதி கோவிலின் வடக்குப்புற வீதியில் ஓர் நன்னீர்க் கிணறு 1968ம் ஆண்டு திரு. கந்தப்பிள்ளை அவர்களின் உதவியோடு கட்டப்பட்டு ஊர்மக்களின் நன்னீர் தேவையை பூர்த்தி செய்து வருகிறது. இந்த ஆண்டிலும் இக் கிணறு 25,000/- ரூபா செலவு செய்து புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக்கு இரண்டு, மூன்று முறை கோவில் செலவில் இறைத்து துப்பரவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இக் கிணற்றினால் இக்கிராமத்தில் வாழுகின்ற பல மக்களின் நன்னீர் தேவை பூர்த்தி செய்து வருகிறது.

ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் மகோற்சவ காலங்களில் புங்குடுதீவு வாழ் மக்களின் நிதியுதவியோடும் யாழ் வர்த்தக பெருமக்களின் நிதியுதவியோடும் பதினொரு நாட்களும் ஊர் மக்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. இதைவிட விஷேட தினங்களிலும் சுமார் இருபது நாட்களில் அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது.

மார்க்கண்டேயர் குருகுலம் என்ற பெயரில் ஒரு சமஸ்கிருத பாடசாலை நடாத்தப்பட்டுவந்தது. 91ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் பின்தான் அப்பாடசாலை நடாத்தமுடியாது போய்விட்டது. சுமார் 10 வருடங்கள் இப்பாடசாலை தேவஸ்தானச் செலவில் நடைபெற்று வந்தது.

சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரம்

பேராசிரியர் வீ. சிவசாமி

இறைவனை வழிபடுதற்கான சாதனங்களில் இசையுடன் கூடிய பக்திப் பாடல்கள், நாமாவளிகள் குறிப்பிடற்பாலன. சைவசமய முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானைப் பற்றிய பக்திப் பாடல்கள் பல மொழிகளில் உள்ளன. எடுத்துக் காட்டுகளாக தமிழிலுள்ள திருமுறைகள், குறிப்பாகத் தேவாரம், திருவாசகம் முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். வடமொழியிலும் இத்தகைய பாடல்கள் உள்ளன. இவை ஸ்தோத்திரங்கள் என அழைக்கப்படும். இச்சிறு கட்டுரையிலே ஆதி சங்கரர் எழுதிய சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறப்படும்.

சைவசமயம் சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டுள்ளதாகும். எனவே சிவசம்பந்தமானது. இதனைக் காரண மகம் "சிவேநஸ்தாபிதம் சைவம், சைவே நஸ்தாபிதம் சிவம்" எனச் சிறப்பித்துக் கூறும். பரம்பொருளைக் குறிக்கும் "சிவ" எனும் பதம் மங்கலம் மங்களம், நன்மை, அதிர்ஷ்டம், இணங்கச் செய்தல், மனநிறைவு, உகந்த இயல்பு, சினம் தணித்தல், சாதகமான தன்மை, பேரின்பம், செல்வச் செழிப்பு, வேதங்கள், மகிழ்ச்சி, லிங்கம், தெய்வம் எனப்பல பொருட்படும். முழுமுதற் கடவுளைக் குறிப்பதற்கு மிகச் சிறந்த கருத்துப் படும் பதம் பயன்படுத்தப்படுவது நன்கு குறிப்பிடற்பாலதே. சிவபிரான் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டு அவரின் சக்தியாகிய அம்பாள் "சிவா" (சிவ என்பதின் பெண்பாற் சொல்) என அழைக்கப்படுகிறாள். சிவனைச் சக்தியிலிருந்து பிரிக்கமுடியாது. இருவரும் சொல்லும் பொருளும் போலவும், பூவும் மணமும் போலவும் ஒன்றிணைந்து விளங்குகின்றனர். சிவமும் சக்தியும் சமமாக ஒன்றிணைந்த திருவுருவம் அர்த்தநாரீஸ்வர (அரைவாசி ஆண் - சிவம், அரைவாசி பெண் சக்தி) திருவுருவமாகும். சிவனையும் சக்தியையும் "சிவம்" எனும் பதத்தினாலும் அழைக்கலாம். சிவனுக்கும், சக்திக்கும் பல்வேறு திருப்பெயர்கள் இருப்பினும் மேற்குறிப்பிட்டவை குறிப்பிடற்பாலன.

பஞ்சாக்ஷரம் எனில் ஐந்து எழுத்துக்கள் (பஞ்ச + அக்ஷரம்) எனப்பொருள் படும். தமிழிலே திருவைந்தெழுத்து எனக் கூறப்படும். இதுவே "நமச்சிவாய" (சிவனுக்கு வணக்கம்) என்பதாகும். இது மூல மந்திரம் என சிறப்பித்துக் கூறப்படும். யஜுர் வேதத்திலுள்ள சதருத்திரீயத்தில் இது முதன்முதலாக வந்துள்ளது. இதிலே சிவபெருமானைப் பற்றிய நூறு திருப்பெயர்களில் (நாமாவளிகளில்) இதுவும் ஒன்றாகும். மணிவாசகப் பெருமான் தாம் இயற்றியுள்ள சிவபுராணத்தை "நமச்சிவாய" எனத் தொடங்குகின்றார். திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் முதலியோர் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினைப் பாடியுள்ளனர். எடுத்துக் காட்டாகத் திருஞானசம்பந்தரின் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தினைக் குறிப்பிடலாம். மந்திர சொரூபியாகிய இறைவன் திருவைந்தெழுத்தையே திருமேனியாகக் கொண்டு உயிர்களின் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய பிறப்பு அறும் வண்ணம் ஆடுகின்றான். "நமச்சிவாய" என்பது ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம். ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்திற்காக நடராஜத் திருவுருவம் கொண்டு ஆடும் இறைவனின் திருவடியை அன்பர் நாடுவர். இத் திருவடியே "ந"காரமாகும். திருவயிறு

"ம" காரமாகும். வளரும் திருத்தோள் "சி" காரமாகும். திருமுகம் "வா" ஆகும். திருமுடி "ய" ஆகும். இவ்வாறு அவரின் திருவங்கம் (திருமேனி) அமையக் காணலாம். இவ்அமைப்பு ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரம் எனவும், லயாங் கம் எனவும் கூறப்படும். அடுத்ததாக "சிவாயநம" என்பது சூக்கும பஞ்சாக்ஷரம் என்று கூறப்படும். இது நடராஜத் திருவுருவத்தில் வேறு வகை யாக அமையும்.

ஸ்தோத்திரம் எனும் பதம் "புகழ்தல்" எனும் பொருள்படும். "ஸ்து" எனும் வினையடி வழியாக வந்ததாகும். எனவே புகழ் மாலை குறிப்பாக இறைவனைப் பற்றிய புகழ் மாலை யாகும். தமிழிலுள்ள தேவாரம் எனும் பதம் இறைவனுக்குரிய மாலை என்ற பொருள்படும். எனவே ஸ்தோத்திரமும் தேவாரமும் ஒரே கருத்தினைக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. ஸ்தோத்திரம் தமிழிலே தோத்திரம் எனவரும். இறைவனைப் பாடல் களாகிய மாலைகளாலே புகழ்ந்து கூறும் வாடாத மாலைகளாகவே தோத்திரங்கள் திகழ்கின்றன. பக்திச் சுவை ததும்பும் இப்பாடல்கள் பெரும் பாலும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்துள் ளன. ஒருசில வசன வடிவிலும் உள்ளன. துன்பங்கள் நிறைந்த கலி யுகத்தில் அதாவது இக்காலகட்டத்தில் இறைவனை வழிபட்டு உய்வதற்கு இவை சிறந்தவை எனக் கூறப்படு கின்றன. தோத்திரங்கள் அவ்வவற்றி லுள்ள பாடல்களின் தொகைக்கேற்ப பஞ்சரத்தினம் (05) அஷ்டகம் (08) சதம் (100) எனப்பலவாறு அழைக்கப்படும்.

சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரம் பஞ்ச ரத்தினம் போல ஐந்து செய்யுட்களைக் கொண்டதாயினும், பஞ்சரத்தினம் என அழைக்கப்படுவதில்லை. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு செய்யுளும் பஞ்சாக்ஷரத்தி லுள்ள (நமசிவாயவிலுள்ள) ந,ம,சி, வா,ய எனும் எழுத்துக்களுடன் முறையே தொடங்குகின்றது. இங்கு சொற்களுக்கு மட்டுமன்றி எழுத்துக் களுக்கும் மந்திரசக்தி உண்டு. இறைவன் நாத (ஒலி) வடிவானவன். ஒலிகளின் சேர்க்கையே எழுத்துக் களாக சொற்களாக உருவெடுத்துள் ளன. இசை மூலம் செய்யப்படும் வழி பாடு நாதோபாசனை எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும். சிவபிரானை அப்பர் சுவாமி கள் "ஓசை ஒலியெலாமானாய் நீயே" எனவும், தியாகராஜ சுவாமிகள் நாத தநுமனிசம் சங்கரம் நமாமி மேமனஸா சிரஸா (நாதவடிவமாக விளங்கும் சிவ பிரானை என்னுடைய மனத்தாலும் தலையாலும் வணங்குகிறேன்) எனப் பாடியுள்ளமை உற்றுநோக்கற்பாலது.

சிவபஞ்சாக்ஷரத் தோத்திரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு செய்யுளும் சிவபிரானின் சிறப்புக்களையும், தனிப்பெருந்தன்மை யையும் குறிப்பிடுகின்றது. ஒவ்வொரு செய்யுளின் தொடக்கத்திலும் மேற் குறிப்பிட்டவாறு பஞ்சாக்ஷரத்திலுள்ள ஒவ்வோர் எழுத்தும் வரும். முடிவிலே அந்தக் குறிப்பிட்ட எழுத்தின் (அக்ஷரத் தின்) வடிவமாக உள்ள சிவ பிரானுக்கு வணக்கம் என முடிவுறும். எடுத்துக் காட்டாக முதலாவது செய்யுள் "நாகேந்திராய" (இங்கு "ந" உள்ளது) எனத்தொடங்கி "தாய்மை நகாராய நமஹ" (அந்த "ந" காரவடிவினராகிய சிவபெருமானுக்கு வணக்கம் என முடிவடைகின்றது.

முதலாவது செய்யுள் "நாகேந்தி ரஹா ராய" எனத் தொடங்குகின்றது. அதாவது சிறந்த பாம்புகளை ஆபர ணங்களாக அணிந்தவரும் முக்கண் களையுடைவரும் (த்ரிலோசனாய) சிவந்த திருமேனி முழுவதிலும் விபூதியை அழகாக அணிந்திருப்ப வரும் (பஸ்மாங்கராகாய) பெரிய இறைவனும் (மஹேஸ்வராய) என்று முள்ளவரும் (நித்தியாய) தூய்மை யான வரும் (சுத்தாய) திசைகளையே ஆடையாக உடையவரும் (திகம்பராய)

ஆகிய அந்த "ந" காரவடிவமுள்ள சிவபெருமானுக்கு வணக்கம் (தஸ்மை நகாராய நமச்சிவாய) என அச்செய்யுள் முடிவடைகின்றது.

இரண்டாவது செய்யுள் கங்கை நீர் கலந்துள்ள சந்தனக் குழம்பைத் திருமேனியிலே நன்கு பூசியிருப்ப வரும் (மந்தாகிநிசலில சந்தனசர்ச்சி தாய) நந்திபெருமானைத் தலைவராக வுள்ள கணங்களையுடையவரான பெரிய இறைவனும் (நந்தீஸ்வர பிரமதநாத மஹேஸ்வராய) மந்தார மலர் முதலிய நறுமணமுள்ள பல மலர்களாலே பூசிக்கப்படுபவரும் (மந்தார புஷ்பபூஜிதாய) ஆகிய அந்த மகார வடிவினராகிய சிவபெரு மானுக்கு வணக்கம் (தஸ்மை மகாராய நமச்சிவாய) என அமைந்துள்ளது.

மூன்றாவது செய்யுள் மங்கலமாக நன்மையாக விளங்குபவரும் (சிவாய) வெண்ணிறமுள்ள பார்வதியின் திரு முகமாகிய தாமரை மலர்களை மலரச் செய்யும் சூரியனாகத் திகழ்பவரும் (கௌரீவதாநாப்யவ்ருந்த சூர்யாய) தக்கனுடைய வேள்வியை அழித்து வரும் (தக்ஷாத்வரநாசகாய) நீலகண்டத் தினையுடையவரும் (நீலகண்டாய) எருதுக் கொடியை உடையவரும் (வ்ருஷத்வஜாய) ஆகிய அந்த "சி" காரவடிவமாக விளங்கும் சிவபெரு மானுக்கு வணக்கம் (தஸ்மை சிகாராய நமச்சிவாய) என அமைந்துள்ளது.

நாலாவது செய்யுள் வசிஷ்டர், அகஸ்தியர், கௌதமர் முதலிய பெருந் தன்மையுடைய தலைசிறந்த முனிவர் களும், தேவர்களும் பூசித்த மலர் மாலைகளைத் திருமுடியில் அணிந் திருப்பவரும் (வசிஷ்டகும்போத்பவ முநீந்த்ர தேவார்ச்சிதசேகராய) சந்திரன், சூரியன், அக்கினி ஆகி யோரை மூன்று கண்களாகக் கொண் டுள்ளவரும் (சந்த்ரார்க்கவைஷ்வா நரலோசனாய) ஆகிய அந்த "வ" கார வடிவமாக விளங்கும் சிவபிரானுக்கு வணக்கம் (தஸ்மைவகாராய நம சிவாய) என அமைந்துள்ளது.

கடைசியாகவுள்ள ஐந்தாவது செய் யுள் யக்ஷவடிவமாக உள்ளவரும் (யக்ஷஸ்வ ரூபாய) சடாபாரத்தை உடையவரும் (ஜடாதராய) பிநாகமெ னும் வில்லினைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியவரும் (பிநாக ஹஸ்தாய) என்று முள்ளவரும் (சநாதனாய) தெய்வீகத் தன்மை உடையவரும் (திவ்யாய) பேரொளியாக விளங்கும்.

இறைவனாகவும் (தேவம்) திசை களை ஆடையாகவும் உடையவராகிய (திகம்பராய) அந்த "ய" காரவடிவமாக விளங்கும் சிவபெருமானுக்கு வணக்கம் (தஸ்மையகாராய நமச்சிவாய) என முடிவடைகின்றது.

இந்த ஸ்தோத்திரத்தினை நோக்கும் போது "நமச்சிவாய" எனும் பஞ்சாக்ஷர ரூபியாக இறைவன் வருணிக்கப்படி னும் அவரின் திருவுருவத்திலுள்ள முக்கியமான அமிசங்கள் சிலவும் அவரின் கணங்கள் அருஞ்செயல்கள் இயல்புகள் சில பற்றியும் அவர் எங்கு முள்ளவர் என்பது பற்றியும் ரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

முதற் செய்யுளில் முதலிலே அவருடைய திருமேனியிலுள்ள பாம்பு கள் தென்படுகின்றன. பாம்பு நோன் பிற்கு பேர்போனதானதாகக் கூறப்படு கின்றது. இறைவன் அணிந்துள்ள நாகசக்தி உலகத்தினையும் நியமிக் கின்றது. மூலாதாரத்திலுள்ள குண்ட லினி சக்தி நாகவடிவில் உள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றது. அடுத்ததாக இறை வனுடைய முக்கண்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதன் விளக்க மாக நாலாவது செய்யுளிலே சந்திரன், சூரியன், அக்கினி பற்றிக் கூறப்படு கின்றது. இடது, வலக்கண்கள் முறையே சந்திரன் சூரியனாகவும் நடுவில் உள்ள நெற்றிக்கண், ஞானக் கண் அக்கினியாகவும் கொள்ளப்படும். இயற்கையில் ஒளியுள்ள அனைத்தை யும் இவற்றில் அடக்கிவிடலாம்.

இறைவனே ஒளி வடிவானவன். அடுத்து இறைவன் திருமேனி அடங்கலும் திருநீறு தரித்துள்ள மஹேஸ்வரனாக விளங்குகின்றார். அவர் என்றுமுள்ளவர். தூய்மையானவர் அதே வேளையில் திசைகளை ஆடையாக உடையவர் எனும் போது அவர் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளார் என்பது வெள்ளிடைமலை. இதே சொற்றொடர் கடைசியாகவுள்ள ஐந்தாவது செய்யுளின் இறுதியிலும் வந்துள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

இரண்டாவது செய்யுளில் இறைவன் கங்கையை தரித்திருப்பதும், கங்கை நீரிலே குழைத்த சந்தனத்தைத் திருமேனியிலே பூசியிருப்பதும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. திருநீறு பூசப்பட்டிருக்கும் திருமேனியில் சந்தனம் குழைத்துப் பூசப்பட்டுள்ளது. கங்கையும், சந்தனமும் குளிர்ச்சி தருவன. வெப்பத்தைத் தணிப்பன. ஒளி வடிவமாக அக்கினி வடிவமாக உள்ள இறைவனுக்குக் குளிர்ச்சி ஏற்படுத்துவன. திருநீறு சந்தனம் மட்டும் போதா. மலர்களும் அவசியமே. எனவே மிக நறுமணமுள்ள மந்தாரப் பூக்கள், மற்றும் பல மலர்களைக் கொண்டு முனிவரும், தேவர்களும் மற்றும் அனைவரும் அவரைப் பூசிக்கின்றார்கள். மலர் தூவி வணங்குகின்றார்கள். சிவபிரான் மலர் வழிபாட்டினை நன்கு விரும்புகின்றார்.

மூன்றாவது செய்யுளில் ஒரு சிறந்த உருவகமும் வருகின்றது. வழக்கமாகக் காலையிலே சூரியன் உதிக்கத் தாமரை மலர்கள் மலர்வன. இதனால் சூரியனாகிய தன் நாயகன் வருகையைக் கண்டு தாமரை மலர் மலர்வதாகப் புலவர் கற்பனை செய்து கூறுவர்.

பெண்களின் முகத்தினைத் தாமரை மலருக்கு ஒப்பிடுதல் கவிஞர் மரபு. இங்கு தன் ஆருயிர் நாயகனாகிய சிவபிரான் ஆகிய சூரியனைக் காண அம்பாளின் தாமரைத் திருமுகம் மலர்ச்சியடைகின்றது. இதனையடுத்துத் தன் மாமனாரும் (அம்பாளின் தந்தை) ஆணவ மேலீட்டால் சிவநிந்தனை செய்தவனுமாகிய தக்கனுடைய பெரிய வேள்வியைச் சிவபிரான் அழிப்பித்தமை கூறப்படுகின்றது. தக்கனுடைய வேள்வியை வீரபத்திரர் மூலம் அழிப்பித்தாரேயன்றி அவனை அழித்திலர். அவனைத் தண்டித்து நல்லறிவு உணர்த்தித் தம்முடைய கணங்களில் ஒருவனாக்கினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆன்மாக்கள் தவறிழைக்கும் போது அவற்றைத் தண்டித்து நல்லறிவு புகட்டி வீடுபேற்றினை இறைவன் வழங்குகின்றான் என்ற கருத்து இங்கு தென்படுகின்றது. தொடர்ந்து சிவபிரானின் நீலகண்டமும், எருதுக் கொடியும் கூறப்படுகின்றன. உலகை உலுக்கி அழிவுசெய்ய வந்த ஆலகால விஷத்தினை உலகின் நன்மைக்காகத் தாமே இறைவன் அருந்தினார். அதைக் கண்ணுற்ற அம்பிகை அது திருவுடம்பிலே கீழே செல்லவிடாது இறைவனின் திருக்கழுத்தைப் பிடிக்க அது அப்படியே கறையாகக் கழுத்திலே தங்கிவிட்டதாகக் கூறப்படும். இங்கு கதையிலும் பார்க்க அது கூறும் உட்கருத்துக் கவனித்தற்பாலது. அதாவது உலக நன்மைக்காக அன்பரின் நலனுக்காக இறைவன் எதையும் செய்து காப்பாற்றுவார் என்பது குறிப்பிடற்பாலது. தருமத்தின் திருவடிவமாக உள்ள எருது நந்தியே அவரின் கொடியில் உள்ள சின்னமாகும்.

நாலாவது செய்யுளிலே அவரை மலர் தூவி வழிபடும் வசிஷ்டர், கும்பத்திலே தோன்றிய அகஸ்தியர், கௌதமர் முதலிய தவசிரேஷ்டர்கள் சிறந்த தேவர்கள் பற்றி முதலிலே கூறப்படுகின்றது. தொடர்ந்து ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு இறைவனின் முக்கண்கள் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது கடைசிச் செய்யுள் சிவபிரான் யக்ஷவடிவம் உடையவர் எனத்

தொடங்குகின்றது. யக்ஷ செல்வங்களுக்குத் தலைவனாகிய குபேரனையும் அவன் உலகில் வாழ்பவர்களையும் குறிக்கும். வடதிசைக்காவல் தெய்வமாகிய குபேரன் செல்வத்துக்குத் தலைவன் மட்டுமன்றிச் சிவனுடைய நண்பனும். அவர் வீற்றிருக்கும் திருக் கைலாசமலைக்கு அண்மையிலும் இருப்பவன். இங்கு சிவபிரானே செல்வங்களின் வடிவமாக வருணிக்கப்படுகிறார். தொடர்ந்து இறைவனின் திருச்சடைமுடி பற்றிக் கூறப்படுகிறது. திருச்சடை துறவிகளின் கோலங்களின் ஒன்று. தவம், ஆன்மீகம், ஞானம் ஆகியனவற்றின் குறியீடாக இது விளங்குகின்றது. எனவே இறைவனிடத்துப் பொருட் செல்வமும், அருட் செல்வமும் உள்ளன. அவற்றை அன்பர் பெறலாம். இதன்பின் அவரின் பினாகம் எனும் வில் திருக்கரத்திலுள்ளமை பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது. இது குறியீடாக ஆன்மாக்களின் மும்மலங்களையும் நீக்குதற்குத் தயாராக என்றும் உள்ளார் என்பதைக் குறிக்கும் என்பர். மேலும் என்றும் உள்ளவர். அநாதியாக உள்ளவரெனக் கூறப்படுகின்றது. இதன்பின் சிவபிரான் தெய்வீகப் பேரொளியாகத் திசையெங்கும் நிறைந்துள்ளார். எனவருணிக்கப்படுகிறார்.

இவ்வாறு சிவபிரானின் பல திறப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் இத்தோத்திரத்திலே பொதிந்துள்ளன. இதனைப் பொருளுணர்ந்து இசையுடன் பாடும் போது இதன் சிறப்பும் பலனும் மேலும் மேம்படும். இதிலுள்ள ஓசைநயமும், குறிப்பிடற்பாலது. வடமொழி தெரியாதவர்கள் இதனை வாசிப்பதற்கு அல்லது பாடுதற்கு வசதியாக இது தமிழ் வரிவடிவத்திலே கீழே தரப்படுகின்றது.

01. நாகேந்திராய த்ரிலோசனாயபஸ்மாங்கராகாய மஹேஸ்வராய!
நித்யாயசுத்தாய திகம்பராயதஸ்மை நகாராய நமச்சிவாய!!

02. மந்தாகிநி ஸலில சந்தனசர்சிதாய நந்தீஸ்வர ப்ரமத நாத மஹேஸ்வராய!
மந்தார புஷ்பபஹு புஷ்பஸுபூஜிதாய தஸ்மை மகாராய நமச்சிவாய!!

03. சிவாய கௌரீவதநாப்ய வ்ருந்தஸுர்யாய தக்ஷாத்வரநாசகாய!

ஸ்ரீ நீலகண்டாய வருஷபத்வஜாய தஸ்மை சிகாராய நமச்சிவாய!!

04. வசிஷ்டகும் போத்பவகௌதமார்யமு நீந்த்ர தேவார்ச்சித சேகராய!
சந்த்ரார்க வைஸ்வாநரலோசனாய தஸ்மைவகாராய நமச்சிவாய!!

05. யக்ஷஸ்வரூபாய ஜடாதராய பிநாகஹஸ்தாய ஸநாதநாய!
திவ்யாய தேவாய திரும்பராய தஸ்மை யகாராய நமச்சிவாய!!

நமச்சிவாய என்பது நமச்சிவாய எனச் சந்தியிலே (புணர்ச்சியிலே) வரும்.

கௌரிவிரத லக்ஷார்ச்சனையின் போது
அடியார்களுக்கு அருள்புரியும் அலங்காரக் காட்சி...

மார்க்கண்டேயரின் வழிநின்று தொண்டாற்றிய
அன்னையாம் மா. செல்வநாயகிஅம்மாள்....

தந்தை வழிநின்று ஆலயத்தை வழிநடத்திய
சிவஸ்ரீ மா. மீனாட்சிசுந்தரக்குருக்கள்
பரமேஸ்வரிஅம்மா தம்பதிகள்....

ராஜகோபுர கும்பாபிஷேகத்தின் போது இன்னிசைக்கச்சேரி
நிகழ்த்திய சீர்காழி கோவிந்தராஜன் அவர்களுக்கு
மீனாட்சி சுந்தரக்குருக்கள் காளாஞ்சி வழங்குகிறார்... அருகில்
(ரத்கம ஸ்ரோர்ஸ்) சண்முகம், சீர்காழி கோவிந்தராஜன் மனைவி...

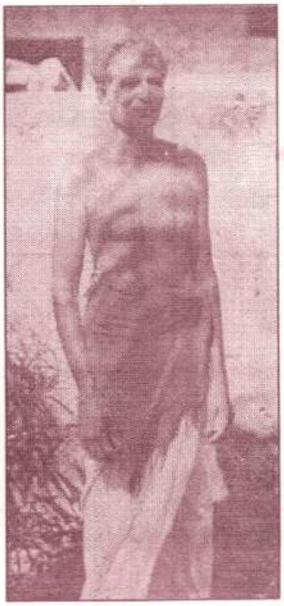

40 ஆண்டுகளாக ஆலய அணுக்க
தொண்டராக கடமைபுரியும் நெடுந்தீவு
க. கந்தையா அவர்கள்...

முந்தையரின் பணி முட்டின்றித் தொடர்ந்து
ஆலயத்தை வளர வைத்த
சிவஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள்... லோகேஸ்வரி அம்மா...

இன்றைய நிர்வாகிகள் வழியில் நின்று உறுதியுடனும், ஊக்கத்துடனும்
உன்னத நிலைக்கு கோவிலைக் கொண்டுவந்திருக்கும் இளந்தலைமுறையினர்
மகன் அருணோதயன்... மருமகள் சுபாஜினி... பேரன் சிவகஜன்...

பெருங்காடு சிவன் கோயில் வரலாறு

ஈழத்திருநாட்டின் வடபால் அமைந்த சப்த தீவுகளில் பொன் விளங்கும் புண்ணிய பூமியாகத் திகழ்வது புங்குடு தீவு. இத்தீவகத்தில் பிரபலமடைந்த பல திருத்தலங்களும் கோவில்களும் நெருக்க மாக அமைந்து விளங்குவது பெருங்காடு எனும் அழகிய கிராமம். இங்கு வாழ்ந்து வந்த சிவப்பிராமணர் ஒருவர் தான் சிவன் ஆலயத்தை ஸ்தாபித்தார் என எம் முன்னோர் கூறியுள்ளார்கள். இங்கு எழுந் தருளியிருக்கும் சிவலிங்கம் ஸ்ரீ காசி க்ஷேத்திரத்திலிருந்தும் அருளாட்சி கொடுக்கும் அம்பிகையின் சிலை மதுரை யிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பட்டவையா கும். ஆலய திருப்பணிகள் முடியும் முன்னரே பிரம்மஸ்ரீ மார்க்கண்டேயக் குருக்கள் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்தில் சமாதி ஆயினார்கள். எஞ்சிய திருப்பணிகளை அவருடைய மனைவி யாரும் அம்மை யாரின் சகோதரர்களும் மக்களிடமிருந்து பொருள்களும், செல்வந்தர், பெரியோர் கள், வர்த்தகர்களிடமிருந்தும் நிதி சேர்த்து அவர்களின் உதவியுடன் திருப்பணிகளை முடித்து கும்பாபிஷேகம் செய்து வைத் தார்கள். அப்பொழுது பிள்ளையார் கோயில், நவக்கிரக கோயில், வைரவர் கோயில் ஆகியவையும் ஸ்தாபிக்கப் பட்டது.

சிவன் கோயில் அம்மா தனது ஒரே மகனான மீனாட்சிசுந்தர சர்மாவுக்கு பரமேஸ்வரி அம்மாவை திருமணம் செய்து வைத்தார். பின்னர் மகனுக்கு ஆசாரிய அபிஷேகம் செய்வித்து தன் மகனின் உதவியுடன் கோயிலை சிறப்பாக நடாத்தி வந்தார். இரண்டாவது கும்பாபி ஷேகம் நடைபெற்ற பின்னர் அம்மா சிவபதம் அடைந்தார். சிவஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரக் குருக்களும் மனைவி பரமேஸ்வரி அம்மாவும் சிவன் கோயிலை பரிபாலனம் செய்து வந்தார்கள். இவர்கள் காலத்தில் சிவன் கோயில் மேலும் சிறப்படைந்து 1977இல் முப்பத்தி மூன்று குண்டங்கள் அமைத்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இக்காலத்தில்தான் பஞ்சலிங்க கோயில், மகா விஷ்ணு கோயில் என்பன ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவர்களின் ஒரே மகளான லோகேஸ்வரி அம்மாவுக்கும் ஸ்ரீநிவாச சர்மா குருக்களுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. சிவன் கோயில் அம்மா வைப் போன்றே இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்தே இவ்வாலயத்தைச் சிறப்படை யச் செய்தார்கள்.

இவ்வாலயத்தின் வருடாந்த மகோற் சவத்திருவிழா பங்குனி மாதத்தில் நடைபெறும். சங்கிராந்தி பூஜை, பிரதோ ஷம், நால்வர் பூஜை, நவராத்திரி பூஜை நடராஜர் அபிஷேகம் கேதாரகௌரி நோன்பு, இலட்சார்ச்சனை, மார்கழி திரு வாதிரை ஏகாதசி போன்ற விழாக்கள் முறையாக நடைபெற்று வருகின்றன. கௌரி நோன்பின் போது ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்பாளின் கொலுவைப் பார்ப்பதற்கும் அம்பிகையின் அருள் வேண்டியும் இருபத் தொரு நாட்களும் அடியார்கள் கூட்டமும் அம்பிகையின் அருட்காட்சியும் கண்கொள் ளாத காட்சியாகும்.

1991 பங்குனி மாதம் முப்பத்தி மூன்று குண்டங்கள் அமைத்து மீண்டும் மகா கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது. புங்குடு தீவில் இரு இராசகோபுரங்கள் அமைந்து அழகிய சிறப்பைக் கொடுக்கும். ஆலய மாகவும் அமைந்துள்ளது. ஒரு அம்ஷ மாகும்.

மீனாட்சி சுந்தரக்குருக்கள் தம்பதிகள் சிவபதம் அடைந்த பின்னர் அவர்களின் மகள் லோகேஸ்வரி அம்மாவும் கணவரும் ஸ்ரீநிவாசசர்மா குருக்கள் அவர்களும் அவர்களது பிள்ளைகளும் கோயிலை பரிபாலனம் செய்து வருகின்றார்கள். இராணுவ நடவடிக்கையில் மக்கள் புலம் பெயர்ந்த காலத்திலும் இக்கோயில் பூஜைகள், திருவிழாக்கள் தவறாது நடை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்பொழுது லோகேஸ்வரி அம்மா குடும்பத்தினர் கோயிலை புனருத்தாரணம் செய்து திருப்பணிகள் பல மேற்கொண்டு இவ்வாண்டும் முப்பத்திமூன்று குண்டங் கள் அமைத்து பங்குனி உத்தரத்தில் கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறுவது பெரு மைக்குரியதாகும்.

செல்வி ம. சுப்பிரமணியம்
(இளைப்பாறிய அதிபர்)

உருத்திராக்க மகிமை

சைவசித்தாந்த பண்டிதர்,
பிரசங்கபூசணம்
கலாநிதி பிரம்மஸ்ரீ கு. சிவராஜசர்மா

புங்குடுதீவு மேற்கு பெருங்காடு மதுரையம்பதி ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தில் 33 குண்டங்களோடு கூடிய புனரா வர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் மிகச்சிறப்பாக நடை பெறும் இவ்வேளையில், இக்கோயில் திருப்பணிகள் மிகச் சிறப் பாக நடைபெற்றுள்ளது.

இக்கோயில் பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசக்குருக்கள், நாகேந்திரக் குருக்கள் (சின்ன மணிக்குருக்கள்) பரம்பரையினரால் தொடர்ந்து மிக சிறப்பாக பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு கும்பாபிஷேகத்தின் பொழுதும் 33 குண்டங்களுடன் கூடிய கிரிகைமுறை பின்பற்றப்பட்டு வருவதும் மிகச் சிறப்பான ஓர் அம்சமாகும்.

இக்கோவிலில் பாணலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட் டுள்ளது. வாலஸ்தாபனத்தின் பொழுது எந்த சாமிகளும் அரக்கப்படுவதும் இல்லை. இதுவும் ஓர் சிறந்த அம்சமாகும்.

இப்படியான பல சிறப்புக்களைக் கொண்ட மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரப் பெருமாள் கும்பாபிஷேக சிறப்புமலரில் சிவசின்னங்களைப் பற்றி சிந்திப்பது சாலச் சிறந்தது.

பூணாமல் கண்டியினை பூசை புரிவார் பலத்தைக்
காணார் எனவே கழலுமறை நானாதே
பூண்டு சிவபூசை புரிவார் புகுந்து மேற்புறத்துக்
கண்டிருப்பார் ஈசன் கழல்.

(உருத்திராக்க வசிட்டம்)

சிவசின்னங்களில் மூன்று மிக முக்கியமானவை விபூதி, உருத்தி ராக்கம், பஞ்சாட்சர ஜெபம் மிகவும் சக்தியுடையது.

சிவதீட்சைப் பெற்றவர்களாகவும் நல்லொழுக்கம் உடையவராகவும், மது, மாமிசபோசன வழக்கம் இல்லாதவர்களாகவும் உள்ளவர்கள் பஞ்சாட் சர ஜெபம் செய்வதற்கு உரியவராவர் உபதேசம் குரு முகமாகவே பெற வேண்டும். குருவை வழிபட்டு தட்சணை தந்து மகிழ்வித்தே பெறவேண்டும்.

பசுவின் சாணத்தை நெருப்பினாலே எரித்து எடுத்தலால் உண்டாகி யதே "திருநீறு" எனும் விபூதியாகும். வெண்மையான நிறமுள்ள விபூதி தான் தரிக்கத் தகுந்தது. பிறநிறங்களில் உள்ளவை தரிக்க ஆகாதவை.

தேவர்கள் திரிபுரத்து அசுரர்களாலே தங்களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பங் களை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க கேட்டுக்கொண்டிருந்த சிவபெரு மானின் முக்கண்களிலிருந்தும் பொழிந்த நீரில் தோன்றிய மணியாம் உருத்திராட்சம். பாவங்களை கண்டிப்பதனால் உருத்திராக்கம் கண்டிகை எனப் பெயர் பெற்றது. உருத்திராக்கம் அணிபவர்களை பேய், பூதம், நோய் முதலியன வருத்தமாட்டா. நீராடும் போது உருத்திராக்கத்தின் மீது பட்டநீர் நம் உடம்பில் படுவதால் மிகுந்த நன்மையுண்டாகும். தீராத ஜுரத்திற்கு வைத்தியர்கள் உருத்திராட்சத்தை தேனில் உரைத்துக் கொடுத்து குணமாக் குவர். விபூதியானது சிலவேளை வியர்வை, மழை முதலியவற்றால் குலைந்துப் போனாலும் உருத்திராக்கம் இருந்தால் தோஷமில்லை. இதனால் இராக்கதரால் பீடிக்கப்படும் பாவம் அணுகாது.

உருத்திராக்கமரம் கிழக்கு ஆசியா, மலேசியா, அவுஸ்திரேலியா, பசுபிக்தீவுகள், நேபாளம், இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் நிறையவும் வளர்கிறது. இவை இரத்தச் சிவப்பு, வெண்மை, கறுப்பு ஆகிய நிறங்களில் உண்டு. ஒன்றில் தொடங்கி இருபத்திஜந்து வரை உள்ள எண்ணிக்கையான முகங்கள் உண்டு.

இருபத்தியேழு உருத்திராட்சம் உள்ள மாலை சிறந்தது என்பர். இதனைக் கொண்டு செய்யப்படும் ஜெபத்தினால் மந்திரங்களுக்கு விஷேட பலன்கள் உண்டு. அடியார்கள் காதில் 3 மணி, மணிக்கட்டில் 12, முடியில், 36 கழுத்தில், 27 முதல் 32 வரையும் மாலையாக 108 உருத்திராக்கங்கள் அணிவார்கள். இதனை பட்டுநூல், பவுண்கம்பி, பித்தளைக்கம்பி,வெள்ளிக் கம்பி மூலம் கோர்த்தோ கட்டியோ அணியலாம். பூணூலிலும் தரிக்கலாம். கோர்க்கும் பொழுது இடையிடை பவளம், படிகமணி, பொன்மணி இவை களைக் கோர்த்து அணிய வேண்டும். இவையுமன்றி வில்வப்பழ கொட்டையும் கோர்க்கலாம். இவ்வாறு சேர்க்காமல் உருத்திராக்கங்களை மாத்திரம் கோர்த்துத் தரித்துக்கொண்டால் எத்தனை மணி சேர்த்தாலும் ஒரு மணி அணிந்தால் உண்டாகும் பலனே கிடைக்கும். இந்த உருத்திராக்கங் களில் ஒருமுகம், பதினெட்டுமுகம், பதின்னான்கு முகம் உள்ள மணிகளை வைத்துப் பூசித்தாலும் சிவார்ச்சனை செய்வதால் உண்டாகும் பலன் கிடைக்கும்.

மலசலம் கழித்தல், போகம் செய்தல், சௌரம் செய்தல் போன்ற நேரங்களில் உருத்திராட்சமாலை அணியக்கூடாது உருத்திராக்கத்திலுள்ள முகங்களுக்குரிய அதிதேவதைகளை குறிப்பதாக தெரிவித்து அவற்றிற்கு வெவ்வேறு பலன்களும் கூறுவர். அவை வருமாறு:

01 முகம் - சிவபெருமான் - சகல காரிய சித்தி

02 முகம் - சிவபார்வதிக்கு - இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தும், இலட்சுமி கடாட்சம் கிடைக்கும்.

03 முகம் - அக்கினி பகவான் - வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை தரும்.

04 முகம் - தர்மதேவர் - சித்தபிரமையைப் போக்கும்

05 முகம் - காலனை அழித்தசிவன், இருதய நோயை நீக்கும்.

06 முகம் - சுப்பிரமணியர் - மயக்கம் இரத்த அழுத்தம் நீக்கும்

07 முகம் - ஆதிசேஷனுக்கும் - ஆயுளை அதிகரிக்கும்

08 முகம் - விநாயகர் - செல்வத்தைத் தரும்

09 முகம் - தாலபைரவருக்கு - முத்திக்கு வழிகாட்டும் இருதய பலவீனத்தை போக்கும்.

10 முகங்கள் - விஷ்ணுவிற்கு - இருமலைக் குணப்படுத்தும்

11 முகங்கள் - சிவன் - தொற்றுநோய்களை நீக்கும்.

12 முகங்கள் - சூரியனுக்கு - இந்திரிய பலத்தை வலுப்படுத்தும்.

13 முகங்கள் - காமதேனுவிற்கு - ஞானத்தைத் தரும்.

14 முகங்கள் - நீலகண்டசிவன் - உடல் தேஜ உண்டாக்கும்.

பாலில் உருத்திராட்சத்தைப் போட்டு சிறிது நேரம் கழித்து அருந்தினால் சளியும், கசமும் நீங்கும் உருத்திராட்சம் பொருள் கொடுத்து வாங்கியணியவேண்டும். இனாமாக வாங்கக் கூடாது. உருத்திராக்க மாலையை விரும்பியோ விரும்பாமலோ வேண்டியணிபவர்களுக்கு பலன் உண்டு. ஏக மணி உருத்திராக்கத்தை நீர் ஓட்டத்தில் விட்டால் எதிர்த்தோடும். இரு முக மணியை அணிந்து நெருப்பில் இறங்கினால் உடல் வேகாது. மூன்றுமுகம் அணிந்தால் ஆயுதங்கள் ஊறுசெய்யாது. ஐந்து முக மணி நீரில் மூழ்க மாட்டாது, நான்கு முக மணி மூழ்கி பிறமும் மணியில் பவுண் தன்மையுண்டு. இதனை நகை பரிசோதிக்கும் கல்லில் தேய்த்துப் பார்த்தால் பவுண் தன்மை தெரியும். பித்தளை ஒருசதம் வைத்து சுற்றினால் விழமாட்டாது. இவற்றை சிவமகா புராணம் கூறுகிறது.

உருத்திராக்கம் இரத்த அழுத்தம், காமாலை நோய், இருதய நோய் கபம், சளி என்பவற்றை நீக்குகிறதென்றும் விஞ்ஞானிகள் இப்பொழுது கூறுகிறார்கள். இதிலிருந்து இவை என்றும் அழகிற்கு மட்டும் அணியப்பட வில்லை ஆத்மீக விஞ்ஞான பூர்வ பலன் உண்டு என்பதை உணரலாம். உருத்திராக்கம் அணிவதால் மனத்திடம் உருவாகின்றது.

உருத்திராக்கம் அணிந்து ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஓமம், வேத அத்தி யாயனம், பிதுர்தர்ப்பணம், சிவ விஷ்ணு பூஜைகள், சிரார்த்தம், புராணம், தேவாரம் ஓதுதல் என்பன செய்தல் வேண்டும். எல்லோரும் உருத்திராக்கம் அணிந்து தேக பலமும் மனோபலமும் பெற்று பலகாலம் வாழவேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல புங்குடுதீவு மேற்கு மதுரையம்பதி ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானை வேண்டுகின்றேன்.

•

பெருஞ்சாந்திக்கும், பெருவிழாக்களுக்கும்
வாரிவழங்கிய வள்ளல்
வீ. இராமநாதன் அவர்கள்...

சிவலிங்க மகிமை

கிரியாகலாபமுக்தாமணி "சர்வதேச இந்துமத குருபீடாதிபதி "சிவஸ்ரீ ஜம்புகேஸ்வர மஹேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்.

உத்தமோத்தம புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மஹாகும்பாபிஷேகப் பெருஞ்சாந்திப் பெருவிழாவிற்கு வழங்கிய சிறப்பிதழுக்கான சிறப்புரை.

"சிவபூமி" எனச் சிறப்புறக்கூறப்பட்ட இவ்விலங்காத்தீவின் வடபால் "புங்கை நகர்" எனச்சிறப்பிக்கப்பட்டும், சப்த தீவுகளில் சிறந்தும் செல்வங்கொழித்தும் விளங்கும் புங்குடுதீவு மேற்கு பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதியில் "சிவ க்ஷேத்திரம் என சிறப்பிக்கப்பட்டு சிவஸ்தானமாக விளங்கும் ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாள் சமேத சோமசுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்கும் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் பங்குனி உத்தரப் பெருநாளான இன்று முப்பத்திமூன்று யாக குண்டங்களோடு கூடிய உத்தமோத்த பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகத்தில் பங்கு பற்றியும் கேட்டும், அறிந்தும் ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பிகையின் பிரதான யாக சாலைக்கு யாகாதிபதியாகவும், இக் கும்பாபிஷேக சிறப்பிதழுக்கு சிறப்புரை வழங்குவதையிட்டும் மட்டில்லாத மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இக்கும்பாபிஷேகத்தில் சிவப்பிரதிஷ்டையும், அம்பிகைப் பிரதிஷ்டையும் முக்கியம் பெறுவதால் இவ்விடத்தில் சிவசிந்தனையும், அம்பிகை மகிமையும் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

ஆலய அமைப்பு:-

கிராம அல்லது நகர நிர்மாணத்தில் முக்கியம் பெறுவது ஆலய அமைப்பேயாகும். கிராமத்தை இன்ன வடிவில் அமைக்க வேண்டும் என திட்டமிடும் பொழுது இன்னதிசையில் இன்ன ஆலயம் அமைய வேண்டும் என்ற விதிமுறைப்படி செயற்படுவார்கள். கிராமத்தை அமைப்பதற்கு பூர்வாங்கமாக என்ன செயல்கள் (கிரியைகள்) மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவோ அவையனைத்தையும் ஆலயம் அமைப்பதற்கு முன்னர் செய்யவேண்டும் என ஆகம விதிகள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு அமையப்பெற்ற ஆலயங்களில் மூன்று பிரகாரங்கள் மட்டும் உள்ள ஆலயங்களில் அவை தூலசரீரம், சூக்குமசரீரம் காரண சரீரம் என்னும் மூன்றையும் குறிக்கும். இரண்டு பிரகாரங்கள் இருக்குமாயின் அவை தூலம், சூக்குமம் என்னும் இரண்டு சரீரங்களையும் குறிக்கும். ஒரே பிரகாரம் இருப்பின் அவ்வொன்றில் ஐந்து சரீரங்களும் அடங்கும்.

சிவலிங்க அமைப்பு:-

ஓர் ஆலயத்தில் ஐந்து வகையான சிவலிங்கங்கள் உள்ளன என "பரமேஸ்வரம்" எனும் ஆகமம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. அதாவது:

விமானம் - தூலலிங்கம்
கர்ப்பக்கிருகம் சூக்குமலிங்கம்

பலிபீடம் - அதிசூக்குமலிங்கம்
துவஜஸ்தம்பம் காரணலிங்கம்
மூலலிங்கம் - மஹாகாரணலிங்கம்

"லிங்கம்" என்பதற்குரிய பொருளை காரணம், கிரணம், சுப்பிரபேதம் வாதுளம் முதலான ஆகமங்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. எந்த இடத்தில் பிரளய காலத்தில் சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும் லயம் அடைந்து பின்னர் படைப்புக் காலத்தில் எதிலிருந்து மீண்டும் உற்பத்தியாகின்றனமோ அதுவே "லிங்கம்" என்பதாகும். சிவரின் அருவுருத்திருமேனியான வியத்தா வியத்தமான சிவலிங்கம் சுயம்பு, தைலகம், திவ்வியம், ஆருடம், மானுடம், ராக்ஷயம், பாணம் எனப் பல வகைப்படும்.

பாணாசுரனால் பூஜை செய்யப்பெற்று ஸ்ரீ சைலம், நீலகண்டம், நேபாளம் முதலிய இடங்களிலும் காணப்படும் லிங்கம் பாணலிங்கம் ஆகும். பாணலிங்கத்துக்குரிய பிரதிஷ்டை முறைகளை பரமேஸ்வரம், சர்வோத்தம், அம்சுமான், கிரணம் ஆகிய ஆகமங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

பாண லிங்கமும் சிவலிங்கமே. இவ்வாலயத்தின் மூலலிங்கமும் பாண லிங்கமாகும்.

அம்பிகையின் வருகையும் மகிமையும்:

கர்ப்பாவரணத்தில் சிவசன்னதியில் தெற்கு பார்த்து சக்தி ஆலயம் அமைந்திருப்பதானது "மிஸ்ராலயம்" எனச்சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. தென் னாட்டு மதுரை மீனாக்ஷியைப் போன்று அம்பிகை திருநாமம் கொண்டு இவ் வாலயத்திலும் சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்கு பெருமாட்டியாக அம்பிகை மீனாக்ஷி சிறந்து விளங்குகின்றார். தென்னகத்தில் இருந்து அம்பிகை விக்கிரகம் மரப்பெட்டியில் தோணி மூலம் ஆலயத்திற்கு வந்தடைந்த தெய்வீகக்கதை புராதனமானது. இவ் வாலயத்தின் பிரதான சிவாச்சாரியராக தற்போது இருக்கும் சமஸ்கிருத பண்டிதர் ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக்குருக்களின் மாமனார் தகப்பன் சிவஸ்ரீ மார்க்கண்டேய சிவாச்சாரியாருக்கு அம்பிகை நிமர்ந்து அருட்காட்சி கொடுக்க, அம்பிகை விக்கிரகத்தின் மீது நன்கு மனம் கொண்ட அப்பெரியார் தானாகவே அம்பிகையை தூக்கி மாட்டுவண்டியில் வைத்து துறையில் இருந்து அலயத்திற்கு கொண்டுவந்து அம்பிகையை மீனாக்ஷியாக பிரதிஷ்டை செய்திருந்தார். அம்பிகை ஆலயத்திற்கு வந்த மகிமையும் மரப்பெட்டியும் இன்றும் தெய்வீக கதை கூறும் சின்னங்களாக ஆலயத்தில் இருக்கின்றன.

நினைப்பதை நினைந்தேன்

புங்குடுதீவு மேற்கு பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி சிவன் கோவிலை நினைக்கும்போதெல்லாம் நினைவில் முந்துவது மீனாட்சி உடன் உறைசோம சுந்தரனல்ல.

இருவரையும் பக்திக் கயிற்றால் கட்டி அங்கு நிறுத்திய நடமாடிய ஒரு பெண் தெய்வம் தான்.

காலனை உதைக்கக் காலாயிருந்த மார்க்கண்டேய மாமுனிவன் திருப் பெயர் தாங்கி இணுவையில் தோன்றிய மார்க்கண்டேய அந்தணரை புங்குடுதீவுக்கு இழுத்து சிவனுக்குக் கோவில் எடுக்கச் செய்த பெருமையும் இப்பெண் தெய்வத்துக்கே உரியது.

பெற்று எடுத்தவர்கள் இட்ட பெயர் தெரியாது.

காரைக்கால் அம்மையாரின் பிள்ளைத் திருநாமம் புனிதவதியார் என்பது பெரியபுராணம் படித் தோருக்கே தெரிவதுபோல.

தெரிந்தபெயர், பேசப்பட்ட பெயர் "சிவன்கோவில் அம்மா"

சிவன் கோவிலையும், அம்மாவை யும் ஒன்றாகவே கருதி ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு தெய்வச் சூழல்தால் அன்று எனக்கு நினைவிருக்கும் 30துகள் தொடக்கம் வாழ்ந்தது.

இந்த அம்மாவின் தொண்டு பெரிதா? பக்தி பெரிதா?

நானும் இவர்க்குத் தொண்டு செய்த நம்பனார்க்குத்தான் முடியுமன்றோ! நம்பனார் இவர்க்குத் தொண்டு செய்தார் என்ற என்துணிவு. "சிவன் தொண்டர் நாதன்" என்ற பொதுமை யால் அல்ல, சிறப்பும் ஒன்று உண்டு.

சிவன் கோவில் அம்மாவின் தங்கை ஒருவர் ஆண்குழந்தை ஒன்றை ஈன்றெடுத்து இவர் பொறுப்பில் விட்டு விட்டு, நிம்மதியாகச் சிவன் பாதம் தழுவினார். குழந்தையின் தந்தையார் "வேதய்யர்" என்றுதான் எனக்குத் தெரியும். மறுமணம் செய்யாது அனலை தீவில் ஐயனார் கோயில் பூசகராகப் பணிபுரியலானார்.

குழந்தை சிவஞானம் பெரிய தாயார் அரவணைப்பில் சிவஞானச் சூழலில் வளர்ந்தது.

அடித்து அக்காரம் தீர்த்தும் ஆண்டி ஆரைத்தான் விட்டு வைக்கிறான்! சிவஞானக் குழந்தைக்கு வலிப்பு நோய் ஏழுவயது வரையும் இருக்கும் என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

1938 என்ற நினைவு

மார்கழி மாதம் நல்ல மழை, வீதி எல்லாம் வெள்ளம். இரவு இருட்டு, நான் நல்ல தூக்கம்.

"வைத்தியர், வைத்தியர்!" என்ற தளர்வான குரல் கேட்டு வீடே விழித்துக்கொண்டது.

அரிக்கன் லாம்பு ஒளிதந்து வழி காட்டத் தந்தையார் கதவைத் திறந்தார்.

கண்களில் நீர் மல்க மீனாட்சிசுந்தர ஐயர், "தம்பிக்கு வலிப்பு வைத்தியர் வாங்கோ"

தந்தையார் புறப்பட்டார். மருந்துப் பெட்டியுடன்...

"அப்புவோடை நீயும் போயிற்று வா... லாம்பைக் கொண்டுபோ" இது என் தாயார் உத்தரவு.

நித்திரைச் சோம்பலை மழைக் கூதல் விரட்ட சிவன் கோவில் மடம் நோக்கி விரைந்தோம். வழியில் யாரும் பேசவில்லை. மாரித்தவளைகள் சிவ நாமம் சொல்லும் ஒலிதான்.

மடத்தில் நடமாட்டம் இல்லை. கோவிலை நோக்கி ஐயர்வழி காட்ட தெற்கு அம்மன் வாயில் ஊடாக நுளைந்தோம்.

குழந்தை சிவஞானத்தை மடியில் வைத்துக்கொண்டு இரு கைகளையும் மீனாட்சியை நோக்கி நீட்டியபடி சிவன் கோயில் அம்மா,

குழந்தை துடிக்கிறது.

உறவுகள் சூழ்ந்து நின்றிருந்தன.

சிவன் கோவில் அம்மாவின் அண்ணர் தி. சதாசிவக்குருக்கள் நீர்வார நின்று வேண்டுகிறார்.

இவை அத்தனையும் எங்கே?
கோவில் உள்மண்டபத்தே. வாடையாலும் சிவஞானத்துக்கு என்னவோ? என்ற பயத்தாலும் ஒடுங்கி ஒதுங்கிக் கொண்டேன்.

சிகிச்சை தொடங்கியது. வெற்றிலைச்சாறு தயாரித்தனர். மிளகு வேக வைத்தனர். நான் மண்டப மூலையில் நித்திராதேவியின் மடியில், நேரத்தை யாருக்குத் தெரியும். நித்திரைக்குப் போகும் போதும் அலாம் அடிக்கும் கைக்கடிகாரத்தோடு துயின்று, "எங்கும் துன்பம், எங்கும் துன்பம்" அனுபவிக்கும் காலம் அல்ல அன்று.

சிரிப்பும், செல்லமும் கலந்த பேச்சு என்னை எழுப்பியது.

குழந்தை சிவஞானம் சின்னத்தம்பு வைத்தியரின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு சிரித்து நின்றது.

என்கையில் ஒரு சிறிய பார்சல் சிவன் கோயில் அம்மாவால் திணிக்கப் பட்டது.

என்ன மோதகமும் வடையும் தான். சிவன் கோவில் அம்மாவின் அன்புக் கை படைத்த "தேவாமருந்து" சுவை யோதனி.

விடைதந்தார்கள், வீடு நோக்கி லாந்தர் ஒளிகாட்ட நடந்தோம். "என்னடா பேசாமல் வாறாய்?" இது தந்தையார் கேள்வி.

வாய் மோதகத்தால் நிறைந்திருக்க எப்படியாம் பேசுறது? "வாய் அலம்பி எல்லா பிரசாதம் உண்ண வேண்டும்."

இது தந்தையாரின் அதட்டல், பேச்சை திசை திருப்ப மோதகத்தை முண்டி விழுங்கிவிட்டு ஒரு வினா எழுப்பினேன்.

"அப்பு! கோவிலுக்குள்ளே சிவ ஞானத்துக்கு ஏதும் நடந்து விட்டால் பாவமல்லவா?" என்றேன்.

"என் குழந்தை உன் அடைக்கலம் என்ற சிவன்கோயில் அம்மாவின் வயிராக்கியம் ஒன்றையும் நடக்க விடாது. மார்க்கண்ட ஐயரின் சிவன் அம்மா கேட்டதைக் கொடுப்பான்."

தந்தையார் பதில்...

வீடு சென்றடைந்தோம். தாயாருக்கு அப்புவின் கெட்டித்தனம் சொன்னேன்.

"அப்புவின் மருந்துக்கு வலிமை சிவன் கோயில் அம்மாவின் பக்தி" இது தாயார் விளக்கம்.

காலனைக் காலால் உதைத்த கதை என்னைத் தாலாட்டித் துயில வைத்தது.

குழந்தை சிவஞானம், சிவஸ்ரீ சிவஞானக் குருக்களாக, இணுவையில் வாழ்வு பெற்று பரராசசேகரப் பிள்ளையாரை அர்ச்சித்ததையும், அவர் மகன் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் என்னிடம் பயின்றதையும் நினைவு கூராமல் இருக்க முடியாது.

சிவன் கோவிலில் அன்புக்காக இருந்து தமிழ் கேட்ட மீனாட்சி உடனுறை சோமசுந்தரன், இன்று அப் பெண்ணரசியின் வழித்தோன்றி முப்போதும் திருமேனி தீண்டிச் சிறப்புச் செய்யும் அந்தணப் பெருமக்களால் பேணப்படுகிறான் என்றே கொள்ளல் வேண்டும். குடமுழுக்குக் கண்டு ஈடேற வாய்த்த பிறவியை வாழ்த்தி அமைகிறேன்.

வாழிய சிவநெறி... வளர்க நம் பக்தர்கள்...

கந்தர்மடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

க. சிவராமலிங்கம்
புங்குடுதீவு.

வீர தீர மார்க்கண்டேய ஐயர்

– வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்

எங்கள் தாயகமாகிய புங்குடுதீவு ஒரு புண்ணிய பூமி. நான்மறை அந்த ணர்களும், செந்தமிழ்ச் செல்வர்களும், பத்திமிகுந்த உத்தமர்களும், தரும சீலர்களும், பலகலை வல்லுநரும் பல்கிப்பழகிப் பயன்தந்து நிற்கும் ஊர் புங்குடுதீவு என்றால் அது புனைந்துரை யாகாது. "புங்குடுதீவு ஒரு சிவநெறி விளைநிலம்" என்று அருட்டிரு குன்றக் குடியடிகளார் ஒருமுறை கூறிய கூற்றும் நினைவுக்கு வருகின்றது. என் தாய்த் திருநாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் "கிராஞ்சி" என்னும் அழகிய திருப்பதி யில் அமைந்துள்ளது மீனாட்சி சுந்தரேசர் திருக்கோயில். இத் திருக் கோயிலில் அண்மையில் முப்பத்தி மூன்று குண்டங்களுடன் அதிசிந்த அஷ்டபந்தன ரஜபந்தன மகாகும்பா பிஷேகம் இனிது நடைபெற்றது. மகா கும்பாபிஷேகம் பெருஞ்சாந்தி எனப் பண்டைநாளில் அழைக்கப்பெற்றது.

"கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச்சரத்தான்றன்
பெருஞ் சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்"

என்னும் சம்மந்தப்பெருமான் தேவாரப் பாடற் பகுதி பெருஞ்சாந்தியின் பழமையை நன்கு காட்டுகின்றது.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாளுடன் எழுந்தருளி யுள்ள சோமசுந்தரேசுவரப் பெருமான் அருள்புரியும் இத்திருக்கோவிலில் குரு வாகி விளங்கிய அந்தணசீலர் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த ஆண்டகையே பிரம்மஸ்ரீ த. மார்க்கண்டேய ஐயர் அவர்கள். அவரை மார்க்கண்டையர் என்றே எல்லோரும் அழைப்பர். மார்க் கண்டையர் என்றால் சாதாரண ஐயரா அவர்? அவர் நாவலர் பாடசாலையில் ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற குருவகுப்பில் கற்றுத் தெளிந்தவர். தருக்கத்தில் நிபுணர்: பத்தியிற் கனிந்த சித்தர். புங்குடுதீவு கிழக்கிலேயே அவருடைய முன்னோர்கள் திருக்கோயிற்பூசை புரிந்தவர்கள். மாதம் மும்மாரி பெய்யும் வண்ணம் பூசை புரிந்த அந்தணர் பரம்பரையில் உதித்த மார்க் கண்டேய ஐயரை என் இளம்பருவம் முதல் நன்கு அறியும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. அவர் என் அருமைத் தந்தையாரின் ஆருயிர் நண்பர். இருவரும் உரையாடத் தொடங்கினால் உணவையும் உறக்கத்தையும் மறந்து விடுவார்கள். அந்த நாளில் கோவிற் திருவிழாக்களில் ஏதாவது சலசலப்பு நிகழ்ந்தாலும் மார்க்கண்டையருடைய தலைதெரிந்தாற் போதும் எல்லாம் அமைதியாகிவிடும். வீரர்கள் எல்லோ ரும் அவருக்கு அடி பணிந்து நிற்பர். பத்திமான்கள் அவருடன் கூடி அமர்ந்து குதூகலிக்கும். அவர் கதிர்காமம்முதல் காசி வரைக்கும் சென்று கடவுட்காட்சி கண்டு மகிழ்ந்தவர். காசிக்குச் சென்று விசுவநாதப் பெருமானை வணங்கி விட்டுக் கங்கையில் நீராடியபோது அவரது கண்களில் தென்பட்டதுதான் இன்று இக்கோவிலில் நிறுவப்பட்டிருக் கும் சிவலிங்கம். அந்தச் சிவலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு இலங்கைக்குத் திரும்பும்போது தேவைகோட்டையில் தங்கி மீனாட்சியம்பாள் விக்கிரகத்தை யும் பெற்றுவந்தார் என்பது உண்மை வரலாறு. அவர் 1924ஆம் ஆண்டளவில் சிவலிங்கத்தையும் அம்பாளையும் பிரதிட்டை செய்தார்.

பின்னர் அவருடைய உத்தம பத்தினி யார் செல்வநாயகி அம்மாவின் முயற்சி னாலும் அடியார்களின் பேருதவியினா லும் இக்கோவில் 1962ம் ஆண்டளவில் புனருத்தாரணத் செய்யப்பட்டது. இவ் வாண்டில் சிவநேயச் செல்வர் பலரின்

பேருதவிகொண்டு மார்க்கண்டையர் அவருடைய அருமைத் திருக்குமாரர் மீனாக்ஷிசுந்தரக் குருக்கள் அவர்கள் அதியுத்தமப் பெருஞ்சாந்தி விழா வினை இனிது நிறைவேற்றியுள்ளார். பிரதிஷ்டாபூஷணம், பிரதிஷ்டாதிலகம், சிவாகம பானு, கருமவீரர் சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இப்பெருங் கும்பாபிஷேகத்தைக் கண்குளிரக் கண்டவர் கைலாசக் காட்சியைப் பூலோகத்திற் கண்டவராவர். உண்மை யாகவே பூலோக கைலாசமாகப் பொலிவுடன் விளங்கிற்று மகாகும்பாபி ஷேக மாமணிமண்டபம். கண்பெற்ற பேறுபெற்றோம் களிப்புடன் வணங்கி நின்றோம். இன்செவிக்கமுதம் பெற் றோம். இரும்வயிற்றுக்கமுதம் பெற் றோம் என்று அடுக்கியடுக்கிக் கூறி னாலும் அடங்காது கும்பாபிஷேகக் காட்சி. அதன் மாட்சியை இலங்கை வானொலியும் எதிர்நின்று புகழ்ந்தது.

இத்தகைய சிறப்புடன் இன்று இலங் கும் இத்திருக்கோவிலின் மாண்புக்குக் காரணமாக அன்று பணிபுரிந்து அமர ராகிவிட்ட மார்க்கண்டையர் காலி நகரில் உள்ள சிவன் கோவிலில் அருச் சகராகவும் பணிபுரிந்தவர். அடிக்கடி அவர் கதிர்காமக் கந்தனைக் காணப் புறப்பட்டும் விடுவார். காலி வழிதானே கதிர்காமம் போகிறது. காலியில் ஒருமுறை பொல்லாத வரட்சி மழையே இல்லை! வெய்யிற் கொடுமையால் வாணிகம் புரியும் செட்டிமார் உடலம் வெம்பத் தொடங்கிற்று, பத்தரும், சித்தருமாகிய மார்க்கண்டையர் தான் அப்பொழுது காலிநகர்ச் சிவன் கோயில் அருச்சகர். பத்தி மிகுந்த செட்டியார் பலர்கூடி ஐயருடன் "இன்று மழை பெய்யுமா?" என்று வினவினர். "ஆம்" என்றார் மார்க்கண்டையர். பத்தி மிகுந்த மார்க்கண்டர் காலிச் சிவன் கோவிலில் உள்ள சிவலிங்கத்துக்கு அருகில் அமர்ந்தார். அபிஷேகம் தொடங்கினார். வேதம் முழங்கிற்று. அபிஷேகம் உச்சநிலையடைந்தது. "அரகரா" என்று ஒலி எழுந்தது. இடி முழக்கத்துடன் மழை பொழிந்தது. இறைவன் திருவருள் தானே மழை சிவசத்தியே மழை... மழை பொழிந்தது. மார்க்கண்டேய ஐயர் கண்ணீர் மழை பொழிந்தார். செட்டியார் ஐயரின் திரு வடிகளில் வீழ்ந்தனர். மார்க்கண்டையர் ஒரு பத்தர் மட்டுமல்லர். சிறந்த சித்தரும் ஆவார் என்பதற்கு இஃது ஓர் உதாரணம்.

அடுத்தபடியாக மார்க்கண்டையர் மறைவிலும் அவர் சித்து மலர்ந்தது. கதிர்காமத்தில் நிற்கின்றார் மார்க்கண் டையர். என் அருமைச் சிறிய தந்தையார் பத்திமிகு செல்வர் இ. க. கந்தையா அவர்களைக் கண்டுவிட்டார் கந்தையா! இன்று இது சமாதியடை யும்" என்று கூறிவிட்டார் மார்க்கண்டை யர்! குஞ்சியப்பர் நம்பவில்லை! ஆனால் அன்று நடந்தது அதிசயம். மார்க்கண்டையர் வீதிவலம் சுற்றி உருளத்தொடங்கினார் குறித்த இடமும் நேரமும் வந்தன! சமாதி கூடிவிட்டார்! கண்டோர் எல்லாம் "ஓரன்பன் சமாதி கூடிவிட்டான்" என்றனர். ஐயருடைய அருமை நண்பர் கந்தையனார் ஓடோடி வந்தார். கண்குளிரக் கண்டார். வணங்கினார். சமாதியும் அமைத்து விட்டுத் திரும்பினார். காலியிலும் கதிர் காமத்திலும் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள், கட்டுக்கதையன்று. உண்மை வரலாறு. வீரராயும், பத்திமிகு தீரராயும் விளங்கிய மார்க்கண்டையர் புங்குடுதீவு பெற்றெடுத்த புனித அந்தணர். கதிர் காமம் முதல் காசி வரை கைதொழுத பத்தி நெறியாளர். அவர் மாணிக்க கங்கையிலும் நீராடினார். முடிவில் கதிர் காமத்தில் சமாதி கூடினார். கந்தனோடு கலந்துவிட்ட அந்தணர் குலதிலகம் கண்டெடுத்த சிவலிங்கம் என்றும் எம்மைக் காக்கும் காசிலிங்கம்.

சுபம்!

வரலாறு கண்ட சிவ வழிபாடு

சிவசிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதிதானே.

திருமூலர் திருமந்திரம் 2716

மேலேயுள்ள "தமிழ் மூவாயிரம்" என்று, போற்றும் திருமந்திரப் பாடல் சிவநாமந் தித்திக்கும் செம்பொருள் செறிந்த பாடல். திருமந்திரம் பாடிய சுந்தரநாதராகிய திருமூலர் காலம் கி.மு. 6000துக்கு முந்தியது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

மெய்கண்ட சாஸ்திரத்தின் கருப் பொருட்களையெல்லாந் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிரும் திருமந்திரம் சிவ வழிபாட்டின் உறுதிப்பாட்டை ஒளிவு மறைவின்றி விளக்கும் உத்தமோத்தமமான நூலாகும்.

சைவசமயமாம் சிவசமயம் வரலாற்றுக்கு முந்தியதும் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்ததுமாகிய தொன்மையாம் தெய்வீகச் சமயம் என்பதற்கு சான்றுகள் பலவுள.

சில வழிபாட்டின் சிவநெறிவந்த சிவானுபூதிச் செல்வர்களில் பரம்பரையிலே வந்து அவதரித்தவர் திருமூலர்.

உள்ளத்திலே எழுந்த திருவமுதம் ஆண்டுக்கு ஒரு மலராக மலர்ந்து சைவ மணங் கமழ்ந்தது. சிவமாகிய தேன் துளித்தது. அந்தப் பேரானந்தத் தேனை உண்டவர்கள் தீவினை மாண்டது, தேவர்களாயினர் சிவகதியைடைந்தனர்.

இந்தப் பேருண்மை உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற் கரியது.

"என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே"

என்று செந்தமிழைச் சிவத்தமிழ் தூக்கி விட்டார் திருமூலர்.

"சிவனொடொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை. என்று" சைவசமயியின் உறுதிப்பொருள் கூறப்படுகிறது.

இவையாவும் வேதத்தின் சாரமாய மைந்தவை என்பது அறிஞர்கள் துணிபு.

இப்போதுள்ள வேதங்கள் ஏறக் குறைய 5000ம் ஆண்டுகட்கு வழங்கியவையானாலும் இக்காலத்துக்கு முன்பு. தொல்காப்பியர் காலத்து முன்பே கர்ணபரம்பரையாக வந்த வேதங்கள் இருந்தன என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதியுள்ளதாக அறியக்கிடக்கிறது.

வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சிவபிரான் அருளினார் எனச் சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. எனவே சிவ சமயத்தைப் போலவே, வேதங்கள் ஆகமங்களும் தொன்மை வாய்ந்தவையாகும்.

புராணங்கள் உலகத்தோற்றத்தையும் பழைய நிகழ்ச்சிகளையும் பழைய முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிவவழிபாட்டினராய் இருந்தமையையும் கூறும்.

கடல் கொண்ட தென்னிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த சூரன் முதலியோரும் மற்றப் பூவுலகில் வாழ்ந்த ஏனையோரும் சிவனே முழுமுதற் கடவுளென ஆகம விதிப்படி இலிங்க வழிபாடு செய்து வாழ்ந்தமை பற்றி கந்தபுராணம்,

திருவிளையாடற்புராணம் முதலாம் புராணங்களிற் காணக்கிடக்கின்றது.

வேதமே முதல் யாவையும்
உணர்கினும் மேலாம்
ஆதிவானவன் கறைமிடற்று
இறையென அறியாப்
பேதைமாக்கள் தம் உணர்வென
அலைந்து போகின்ற
சீத நீரெலாந் தெளிதல்
இன்றாயது சிறிதும்.

கந்தபுராணம்.

வேதம் முதலிய சகல கலைகளை யுணர்ந்தும், நீலகண்டராகிய சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளே என்பதை உணராத மூடமனிதர்களின் அறிவு கலங்கி இருப்பதுபோல ஆற்று நீர் முழுதும் சிறிதும் தெளிவின்றிக் கலங்கி ஓடியது. (என்பது பொழிப்பு)

இராவணன் வாலி முதலியோர் சிவ பக்தர்களாக வாழந்ததையும், இராம பிரான் இராமேஸ்வரத்தில் இராமலிங் கத்தை ஸ்தாபித்துச் சிவவழிபாடு செய் ததையும், இராமாயணம் கூறுகின்றது.

"ஆசில் நான்மறைப்படியும், எண்ணில் கோடி ஆகமத்தின்படியும், எழுத்து ஐந்தும் கூறிப் பூசினான் வடிவம் எல்லாம் விபூதியால், அப் பூதியினைப் புரிந்த சடைப்புறத்தே சேர்த்தான். "தேசினால்" அப்பொருப்பின் சிகரம் மேவும். சிவன் இவனே போலும்! எனத் தேவர் எல்லாம் பேசினர். வரி சிலைக்கை விசயன் பூண்ட பெருந்தவத்தின் நிலை சிலர்க்குப் பேசலாமோ?

வில்லிபாரதம்

மேலே கூறிய இதிகாசங்களின் காலம் கி.மு. 3000ம், கி.மு. 1500 என்பர்.

கடல் கொண்ட தென்னகப் பூமியில் இருந்த தலைச்சங்கத்தில் சிவபெருமான் புலவராக இருந்ததைக் கடைச் சங்க இறையனாரின் களவியலுரை கூறுகிறது.

சங்க காலத்தில் சிவ வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருந்ததையும், அரசனும் குடிகளும் சிவபக்தராய் இருந்ததையும் முதுமுதல்வன் ஆலமர் கடவுள், ஈர்ஞ்சடையந்தணன், காரியுண்டிக் கடவுள், ஆனேற்றுக் கொடியோன், சூலம் பிடித்த காலக் கடவுள், நெடியோன், வாலிழைபாகத்து ஒருவன் எனப் பேராயிரம் பரவிப்பணிந்ததையும், சங்கநூல்கள் கூறுகின்றன. சங்க காலம் 2000ம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என ஆய்வாளர் கூறுவர்.

சைவத்தின் வழிபாட்டுக்கமைந்த திருவுருவ அமைப்புக்களும், வழிபாட்டிடங்களும், புதிய கற்காலத்துக்கு முதலே சிவவழிபாடு தோன்றியிருந்தது என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன.

சிந்துவெளியில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சி, சிவவழிபாடு 6000ம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்பதைத் தெளிவாக்கியது. அன்றி சிவவழிபாடு உலகம் முழுவதும் பரவி இருந்தது என்பதற்குப் பல நாடுகளில் சான்றுகள் உள்ளன.

ஆஸ்திரேலிய நியூசிலந்துப் பழங்குடி மக்களின் மொழியில் இலிங்கம் என்னும் சொல் காணப்படுகின்றது. பக்கத்தில் பிஜித்தீவில் இன்றும் இந்து சமய மக்கள் வாழ்கின்றதை அறிகின்றோம். நியூகினி, யாவா முதலிய இடங்களில் இந்து சமயச் சிவ சின்னங்களில் சிதைவுகளையும், சுமாத்திராவில் மெடான் பகுதியில் இந்துக்கள் கோடிக்கணக்காக வாழ்வதையும் காணலாம். பாலித்தீவில் சிவவழிபாடும் கோயில்களும் இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றன. சீயம், கம்போடியா போன்ற நாடுகளிலும் பழைய பழைய திருவுருவங்களையும் சிவவழிபாட்டின் சிதைவுகளையும் காணலாம்.

இப்படியாக யப்பான், பாபிலோனியா, சின்னாசியா, சிரியா, எகிப்து, கிரேக்கம் போன்ற உலகின் பல நாடு

களிலும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு அழிந்து சிதைந்து போனவை போக, இப்பொழுது காணக்கிடக்கின்ற அழிந்துபோன சிவவழிபாட்டுச் சின்னங் கள், சிவவழிபாட்டின் காலங்கடந்த பழம் பெருமையை நமக்குத் தெரிவிக் கின்றது.

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டு களாக வளர்ந்த இந்தச் சமயம் தென் னாட்டில் வானளாவிய கோபுரங்களு டன் கூடிய சிவன் கோயில்களை கண்டு "தென்னாடுடைய சிவனே" என்று போற் றும் பேறுபெற்றது. அந்தப் பழம் பெரும் வணக்கம் ஈழத்திலும் சரித்திர காலந்தொட்டுப் பரவிப் பண்பான சிவழிபாட்டுக்கு வழிவகுத் துள்ளமை கண்டு, பெருமை கொள்வோமாக.

"சிவனொடொக்கும் தெய்வம் தேடினுமில்லை
அவனொடொப்பார் இங்குயாவரும் இல்லை
புவனங்கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரையானே"

'ஓம் சிவம்'

நா. அருணோதயக்
குருக்கள்.

கும்பாபிஷேக தத்துவார்த்தம்

பிரதிஷ்டா பூஷணம்
சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள்
நயினை

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி; முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி;
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி; சென்றேறி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவாய் அடியேனுக்கு எல்லாம் போற்றி; அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி;
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி; கயிலை மலையானே போற்றி; போற்றி!

அனாதி மலமுக்த சித்துருவாகிய பரம்பொருள் கற்பனை கடந்த சோதியாயினும், அனாதிமல பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள் வணங்கி, போக, மோக்ஷங்களையடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் சிவலிங்கத் திருவுருவில் கருணையே உருவாகும்படி பிரார்த்தித்து அபிஷேகித்தலே கும்பாபிஷேகமாகும். கும்பாபிஷேகம் என்பது குட முழுக்கு... பெருஞ்சாந்தியாகும்.

சுத்த சிவஜோதி நிஷ்கள நிருத்தவத்தில் நின்று உண்டான எல்லை கடந்த வட்டவடிவமான பரபிந்துவையுடைய நாதமயமான சிவம் தோன்றி அதில் நின்று எல்லை கடந்த பராசக்தி தோன்றும். அதில் நின்று எல்லைப் பட்ட அபரநாதம் தோன்றும். அதில் நின்று ஆதிசக்தி தோன்றி உலகவியாபக பேதத்தால் இச்சா சக்தி ஞானசக்தி கிரியாசக்தி தோன்றும். மேலே கூறிய அபரபிந்துவாகிய பராசக்தி முதல் பஞ்சசக்திகளில் நின்றும் முறையே சிவ சாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்துரு சாதாக்கியம் கன்ம சாதாக்கியம் என்னும் பஞ்ச சாதாக்கியங்கள் தோன்றும். இவற்றுள் கன்ம சாதாக்கியம் என்பது ஆலயத்தில் தாபிக்கப்பெற்ற லிங்க ஆவுடையாரின் உருவமாகும். இதுவே அருவுருவ மாகிய சதாசிவரூபமாம். இச்சதாசிவத்தினின்று மனோன்மணியும், மனோன்மணியினின்று மகேஸ்வரனும், மகேஸ்வரனிலிருந்து மகேஸ்வரியும், மகேஸ்வரியிலிருந்து ஸ்ரீ கண்ட உருத்திரரும் ஸ்ரீ கண்ட உருத்திரரிலிருந்து உமையும், உமையிலிருந்து விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவிலிருந்து இலக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்து பிரம்மாவும், பிரம்மாவிலிருந்து வாணியும் தோன்றி உலகத்தைக் காரியப்படுத்துகின்றார்கள்.

இங்ஙனம் செயல்படும் பொழுது உயிர்களின் பக்குவ நிலைக்கேற்ப அறிவு இச்சைகளையும், தநு, கரண, புவன, போகங்களையும் கொடுப்பார். ஆன்மாக்களாகிய நாம் இத்தநுவாகிய சரீரத்தைக் கொண்டு சிவசாஸ்திர உணர்ச்சியால் நல்லறிவு தலைப்பட்டு பதி புண்ணியமாகிய கும்பாபிஷேகம் முதலிய சிவதர்மத்தில் பங்குபற்றி தரிசிக்க வேண்டியது முதற்கடமையாகும். அங்ஙனம் தரிசிக்கும் அன்பர்கள் ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் ஊன்றிக் கவனித்து உணர்ந்து தரிசித்தல் அதிகப் பயனைத் தரும் எனக் கருதியே இக்கட்டுரையினை எழுதத் தலைப்படுகின்றேன்.

1. தனபூசை: திரவியத்தைப் பூசிப்பது புண்ணிய வசத்தால் சம்பாதிக்கப்பெற்ற திரவியத்தை சிவார்ப்பணம் செய்து பின்னர் அதனை மூன்று பாகம் செய்து ஒரு பாகம் ஆலய கட்டிட வேலைக்கும் மற்ற பாகத்தைக் கொண்டு, நித்திய பூசை, மாதந்தோறும் வருகிற நக்ஷத்திர திதிகளில் செய்கின்ற

நைமித்திகச செலவு, சுவாமிக்கு வேண்டிய திரு ஆபரணம், கிராமம் முதலியன வாங்குவதற்கும் மூன்றாவது பாகத்தால் கும்பாபிஷேகச் செலவும் செய்ய வேண்டும்.

இனி கும்பாபிஷேக பாகத்தைப் பதினொரு பாகம் செய்ய வேண்டியது.

1. யாகம் கட்டுதல் முதலானவற்றிற்கு - இரண்டு பாகம்
2. அபிஷேக திரவியம் - ஒரு பாகம்
3. ஆசார்ய தக்ஷிணைக்கு - இரண்டு பாகம்
4. மூர்த்திபர்கட்கு - ஒரு பாகம்
5. வேதம் தேவாரம் ஓத - ஒரு பாகம்
6. தானாதிகட்கு - ஒரு பாகம்
7. அன்ன தானத்திற்கு - ஒரு பாகம்
8. சிற்பி பரிசாரகத்திற்கு - ஒரு பாகம்
9. யாக சாமான்களுக்கு - ஒரு பாகம்

பதினொரு உருத்திரர்கள் பூஜித்தல் தனபூஜையாம்.

2. அனுக்ஞை: உத்தரவு பெறுதல் தனது குரு, சர்வ சாதகர், போதகர் முதலானவர்களையும் சிவனையும் வழிபட்டு நல்ல வழிவந்த இந்தத் திரவியம் கும்பாபிஷேகச் செலவிற்கு யோக்யதை உண்டாகும் படியாகவும் சாஸ்திரப்படி செய்ய உத்தரவு தரவேண்டும் என உத்தரவு பெறுதலாம்.

சிவனிடம் உத்தரவு பெறுதலில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று சாங்கம், மற்றையது உபாங்கம். சிவனிடமும் சக்தியிடமும் கேட்டல் சாங்கமாகும் உபாங்கத்தில்

கணேசர்	சிவனாரின் வலக்கண்
முருகன்	சிவனாரின் இடக்கண்
நந்தி	சிவனாரின் மூக்கு
சண்டிகேஸ்வரர்	சிவனாரின் காது

ஆதலால் இவைகளை நாம் செய்யும் கிரியைக்கு ஏற்றவாறு உணர்ந்து செய்ய வேண்டும். இது உபாங்க அனுக்ஞையாகும்.

3. பிரவேச பலி: பிரவேசிக்கச் செல்லுமிடத்தில் உள்ள தேவதைகளை பூசித்து உணவு கொடுத்து எல்லோரையும் நோக்கி "கடல், வனம், மலை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று சுலபமாக இருங்கள். இவ்விடத்தில் இறைவனை இருத்தல் வேண்டும்" எனக்கூறி அவர்களை திருப்திப்படுத்தலாம்.

4. வாஸ்து சாந்தி: வாஸ்துப் பிரமனை வழிபடல், பூமிக்கு அதிபதியாகிய பிரமனை பூசித்து பூமியின் அசத்பாவமாகிய குற்றங்களை எரித்துப் பின்னர் பிரமாவின் கந்த தன்மாத்திரையான மூக்கிலிருந்து உண்டானதாகப் பாவித்து அமிர்தத்தால் நனைத்து சுத்தமாக்கிக்கொள்வதே "வாஸ்து சாந்தி" யாம்.

5. மிருத் சங்கிரகணம்: மண் எடுத்தல்.
முன் அமிர்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட மண்ணை முளையிடுவதற்காக பூமி தேவியை வணங்கி அவள் வயிற்றினின்று எடுத்தலாம்.

6. ஆசார்ய பூஜை: குருவை வழிபடுதல்
பிரதான குருவுக்கு சகல உபகாரங்களும் கொடுத்து "குருவே! நீங்கள் பிரம்மாவாகவும், விஷ்ணுவாகவும் பரப்பிரம்மாகவும் இருக்கின்றபடியால் இச்சிவ கைங்கரியத்தைச் செய்து பக்தர்களைச் சிவானுக்கிரஹத்திற்குப் பாத்திரங்கள் ஆக்க வேண்டும் என வழிபடுதலாகும்.

7. அங்குரார்ப்பணம்: முளை இடல்.
நெல் முதலிய நவதானியங்களைப் பாலில் ஊறவிட்டு சந்திரனை வணங்கி உலக க்ஷேமத்தின் பொருட்டுப் பயிர் வளர்த்தலாம்.

8. ரக்ஷாபந்தனம்: திருக்காப்பு அணிதல்
உலக சம்பந்தத்தினால் ஏற்படுகின்ற குற்றங்களை நீக்கிக் கொள்ளவும், எடுத்த காரியத்தை இடையூறின்றி

முடிப்பேன் என்ற உறுதியுடன் வாகீஸ் வரியின் கர்ப்ப நாடியிலுண்டானதாகப் பாவித்து நாகராஜனை பூஜித்துச் செய்வதாகும்.

9. பூத சுத்தி: பூதங்களைச் சுத்தி செய்தல்

பிருதுவி முதல் ஐந்து பூதங்களையும் இவை சம்பந்தமான ஆத்மாவையும் சுத்தப்படுத்துவதாகும்.

ஆன்மாவானது தனது அறிவு மயங்கி மாயையின் வயத்ததாய், மாயை செய் விக்கின்ற வேலைகளை நானே செய் விக்கின்றேன். எனது சொத்து, என்று அகங்கார, மமகார மேலீட்டால் செய் கின்ற, நினைக்கின்ற குற்றங்களை நீக்கி ஆத்மாவை சுத்தப்படுத்துவது தாம். இங்ஙனம் சுத்தப்படுத்திய பின் இறைவனை பூசை செய்ய வேண்டி யது.

இந்த பூத சுத்தியானது ஆத்மாக்கள் அடைகின்ற பதப்பிராப்தியினாலும், தீக்ஷா பேதங்களாலும் ஐந்து வகைப் படும். இதில் குரு மூர்த்தியானவர், சிவப்பிரத்தியங்கராகையாலும், சிவாஸ் ரமிகளாவும், ஆதி சைவர்களாகவும் இருப்பதால் சிருட்டிக் கிரமம்... திதிக் கிரமம் சம்ஹாரக்கிரமம்... திரோபவக் கிரமம் அனுக்கிரகக்கிரமம் என்பன வற்றுள் ஐந்தாவதாகிய அனுக்கிரகக் கிரமம் பூத சுத்தியே செய்தல் எனப் படும்.

"பஞ்சவித சுத்தியினைப் பண்ணிடுக பாங்காகப் பஞ்சவித பாசமறுப்பார்"

(சைவசமயநெறி - 502)

தனது தேகமானது பிருதுவி முதலிய பஞ்ச பூதங்கள் விதையாகவும், பிரம்ம விஷ்ணுக்களால் முளையுண்டானதாக வும் ராகம், துவேஷம், தர்மம், அதர்மம், மோகங்கள் வேராகவும் வித்தை, அவித்தை அதிபதிகளாய் ரக்ஷிக்கிற தாகவும், கலை முதலிய தத்துவங்கள் சாரமாகவும், தன் மாத்திரைகளான இந்திரியங்கள் கிளைகளாகவும், விஷயம் தளிராகவும், பிரபஞ்சம் புஷ்ப மாகவும், புத்தி வியவசாயிகன் சங்கல்ப்ப பழமாகவும், பழரசத்தைப் புருஷனாகிற பக்ஷி புசிக்கிறதாகவும், பாவித்து வேர் மேலாகவும், தளிர் கீழா கவும் ஆலமரத்தைப் போல் தியானித்து தலைமுதல் பாதம் வரை, ஆகாசம், வாயு, அக்னி, ஜலம் பிருதுவி இவைகள் ஒன்றிலொன்று சேர்ந்து தோன்றும் விதையாகவும் பாவித்து ஜாதி, குலம், குணம் முதலியவற் றிற்குச் காரணமான தூல தேகத்தைத் தியானித்து யோனி க்ஷேத்திரத்தில் பிரமன் சிருஷ்டிப்பவராகவும் விஷ்ணு காக்கின்றவராகவும் தியானித்து நமது கர்மம் மூலமாகிய கிழங்காகவும், ஆணவம் முளையாகவும் தர்மாதர்மத் தைப் பாவித்து அத்துடன் ராகத்வேஷ மோகம் உபமூலமாகவும் அவித்தை மாயாகர்மத்தில் இருந்ததாகப் பாவித்து வித்தை பரமெனவும் இந்தப் பரம்பரி பாலிப்பதாகவும் பாவித்து, நடந்தது. நடக்கின்றது, நடக்கப்போகின்றது ஆகிய காலத்துவ விருக்ஷம் அசையா திருக்கும் பொருட்டு சராசரமாகப் பாவித்தல் வேண்டும். இனி தன் மாத்தி ரேந்திரியம் ஞானேந்திரியமென்றும் கன்மேந்திரியமென்றும் இரண்டாகப் பிரியும். அதைக் கொப்புள் கிளைகிளா கவும் தியானித்து சப்தம் முதலிய ஐந்தையும் ஐந்து துளிராகவும், புத்தி சங்கல்ப பழத்தை பக்ஷி ரூபமான ஆத்மா புசிக்கிறதாக தியானிக்க வேண்டும்.

ஹோம் என்னும் மந்திரத்தை ஐந்து முறை உச்சரித்து ஆலமரத்தை அசை வற்றதாகப் பாவித்து பின்னர் (ஹீம்) என்னும் மந்திரத்தை மூன்று முறை உச்சரித்து வலது கால் கட்டைவிரல் முதல் உண்டாகும். காலாக்கினியினால் உலர்ந்த பத்திரத்தை தகிக்கப்பட்ட தாய் தியானித்து (ஹைம்) என்னும் மந்திரத்தை இரண்டு முறை உச்சரித்து தகித்த சாம்பலைப் பரந்ததாகத் தியா னித்துப் பின்னர் (ஹளம்) என்னும் மந்திரத்தை ஒருமுறை உச்சரித்துப் பரந்த சாம்பல்களை சேர்த்து அந்தச் சாம்பலை சுத்த ஸ்படிகமாகவும், நிர்மல மாகவும் தியானித்து, முன்கூறிய ஆகாயத்துள் அடங்கியிருக்கும் சிவா

பின்னமான ஆந்மாவை சிவனிடத்தில் சேர்த்து எல்லா உபாதைகளில் நின்றும் ஓம், ஹாம் சிவாய வௌஷட் என சிகையில் நின்றும் அதோ முகமாக இருக்கும் பத்மத்தில் அமிர்தம் பெருகி வருவதாய் தியானித்து உள்ளும் புறமும் நனைத்துப் பின் இருதய கமலத்தில் ஓம் அகார உகார மகாரமும், அதிக ஒளியும் சர்வ வல்லமை முதலிய ஆறு குணங்க ளோடும், எல்லா வித்தைகளையும் உண்டாகின்றதாகப் பாவித்து இருதய கமல கர்ணிகையின் நடுவில் இந்த ஆத்மா புரியட்ட தேகமுடைய தாம் தியானித்து இந்த ஆத்மாவுக்கு உள்ளிருக்கும் பரமாத்ம ஸ்ரூபமானது எல்லா ஐஸ்வரியங்களையும் கொடுப் பதாயும், சாந்த ரூபமாயும், ஆறு குணங்களால் நிறைத்துள்ளதாயும் உள்ள ஆத்மாவை சிவஸ்வரூபம் செய்து கலைகளைத் தாண்டி, பஞ்சப் பிரமத்தை ஆவாகித்து பிராசாத மந்திரத்தை தேஹத்தில் அவாஹித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் திக்கு பந்தன மும், கவச மந்தரத்தால் மும்முறை சுற்றி கலாமயத்தைத் தாண்டி சிவஸ் வரூபத்தை உண்டாக்க வேண்டும். பின் தனது இடை நாடியால் பூரகமும், சுழு முனா நாடியால் கும்பகமும் செய்து ஜீவாந்மாவைக் கொணர்ந்து உண்டான அமிர்தத்தால் தனது தேகத்தை நனைத்து சிவனோடு ஐக்கியம் செய்க. இதன் விளக்கங்கள் சிலவற்றைக் குரு முகமாய்க் கேட்டுணர வேண்டியது. இது அனுக்கிரக பூத சுத்தியாம்.

அந்தர்யாகம் - உட்பூசை சிவபெரு மானை வழிபட அந்தர் யாகம் மிக அவசியம்.

"அர்ச்சித்தா னந்தர் யாகம் புரியாதே பலத்தை
வர்சித்தா னென்றே மதி"

நமது இருதய கமலமானது வாழைப் பூ போன்றது. அப்பூவின் அடியிலிருக் கின்ற சுத்தமாயை அர்க்கிய பார்த்திர மாகவும் பிந்துவிலிருந்தும் பெருகுகிற அமிர்தத்தை இதில் நிறைத்து பூசித்து அந்த ஜலத்தை சிரசில் புரோக்ஷித்து, இருதய கமல நடுவில் உள்ள கர்ணிகையில் சூர்ய சந்திர அக்னி மண்டலங்களைப் பாவித்து முறையே சதாசிவம், மகேசம், சிவம் இவர்கள் இருப்பதாகவும், இந்த வாழைப்பூவின் மத்தியிலுள்ள தாமரைப் பூ எட்டு இதழோடு கூடியதாய் தொப்புளுக்கு மேல் எட்டு அங்குலம் தாண்டி அந்தக் கமலம் வைக்கப்பட்டுள்ளதாய் இந்தத் தாமரைப் பூவில் அடித்தண்டு ஒன்பது துவாரமுடையதாய் நான்கு பக்கங்களிலும் கர்ணிகையோடு கூடிய தாய். கர்ணிகைக் கேசங்கள் கட்டைவிரல் இறையின் நீளமுயர முள்ளதாய் இந்தக் கர்ணிகையில் சூரிய மண்டலமும், இதன் நடுவில் சந்திர மண்டலமும் இதன் நடுவில் அக்னிமண்டலமும் இருப்பதாய் தியானித்து சூரிய மண்டலத்தின் அனாகத சிவத்தையும், சந்திர மண்ட லத்தில் அமனஸ்க சிவத்தையும், அக்னி மண்டலத்தில் சிவபெருமானை யும் பாவித்து குண்டலினி சக்தியை ஆசனமாக வைத்து இருதய கமலத்தில் சக்தியாதி சக்திபரியந்தம் பூஜித்து அதற்குமேல் ஈசானாதி பஞ்சப் பிரமத் தாலும், ஞானமய தேகம் கற்பித்து நேத்திரம் கொடுத்து மூலத்தால் வியா பகம் செய்து இருதயாதி ஆறு அங்கங் களையும் பூஜித்து அஹிம்சாதி அஷ்ட புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து பொறுமை அர்க்கிய பாத்திரம் அமிர்தம் அர்க்கிய ஜலம் க்ஷுப்த சக்தியில் நின்று பெறு கிற பால் அபிஷேகம், புத்தி குங்கும கர்ப்பூர, கஸ்தூரி கோரோசனை சந்தனாதிகளால் பூசுதல்.

மனமயமான ஆதார பாத்திரத்தில் பிசாணாபான வாயு அக்கினி அகங்கார கர்வம் இவைகள் தூப, தீபமாகவும், பிருதுவியிலிருந்து உண்டான தன் மாத்திரைகள் உபசாரங்களாகவும், ஜலம் உட்கொள்ளவும், அக்னி கண்ணாடியாகவும், வாயு விசிறியாக வும் ஆகாசம் தோத்திரமாகவும்

பிருதுவி நைவேத்தியமாகவும் பாவித்து பூசிக்கவும், யோகப்பயிற்சி தெரியா தவர்கள் இருதய கமலத்தில் வித்தியா பீடத்தில் சிவாசன மூர்த்திமூலத்தால் பூசித்துத் தியானிக்கலாம். பின்னர் நாபி குண்டலத்தில் உள்ள சித் அக்கினியில் ஹோமம் செய்யவும்.

எங்ஙனமெனில் சுத்தமாயை குண்டம், இச்சை, ஞானம், கிரியை மூன்றும் மேகலையாம், மூலாதாரம் நெய்பாத் திரம், அமிர்ததாரையே நெய், குண்டத் தில் சிதக்கினியை உண்டாக்கி, துவாத சாந்தத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அந்த அக்னியை சுழுமுனா நாடி வழி யாக நாபி குண்டத்தில் வைத்து மூல மந்திரத்தாலும், பிரசாத மந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டு ஹோமம் செய்து சுஷும்னா நாடி, இடைநாடியாகிய சிருக்கு சிறுவங்களால் நேய்யைப் பூரித்து வௌஷட் என்னும் பதத்தை அந்தமாக வுடைய பிரசாதக மந்திரத்தால் பூர்ணா குதி செய்யவேண்டும் இதுவே ஹோம மாகும்.

இனி சமாதியாவது, ரேசக பாதியால் கும்பகம் செய்து அனாகதசிவத்தை அமனஸ்க்க சிவத்தில் சேர்த்து, அமனஸ்க்க சிவத்தை பரமசிவத்தில் சேர்த்து தியானிக்கவும் இதனால் சித்தம் அழிந்து ஆனந்தம் உண்டாகி சிதானந்தன் ஆகின்றான். இச்சமாதி அணிமா முதலிய எண்வகை சித்தி களுக்கும் இருப்பிடமாம். சிதஸ்வ ரூபமான சிவபிரானிடத்தில் லயித்திருப் பது நக்ஷத்ரா காரமாயுள்ள பரமேஸ் வரரை தியானித்து சந்தனத்தால் நெற்றி யில் பொட்டிட்டு மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிகையில் புஷ்பம் ஒன்று தரித்துக்கொள்வது ஆத்ம பூஜையாம்.

பின்னர் சிரசு முதல் பாதம்வரை சத்த மயமான தேகத்தை உண்டாக்கி ஈசானம் முதலிய மந்திரங்களாலும் முப்பத்தி எட்டு என்னும் கணக்கினை யுடைய கலாநியாசம் செய்ய வேண்டும் இனி மூலாதாரம் முதலிய ஆறு இடங் களிலும் கிரந்தாக்ஷரக் கணக்கின்படி வகரம் முதல் ஸகரம் ஈறாக நான்கு எழுத்தும், பகரம் முதல் லகர மிறுதி யாக ஆறு எழுத்தும், டகரம் முதல் பகர மீறாகவும் ககரம் முதல் டகரம் இறுதி யாகவும் அகரம் முதல் பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களும் ளவும், க்ஷவும் ஆக முறையே 4,6,10,12,16,2 என்னும் கணக்குப் படி முறையே மூலாதாரம் முதல் ஆக்ஞை ஈறாக ஆறு இடங்களி லும் பிரம்மா முதலிய ஐந்து மூர்த்தி களையும் ஐந்து இடங்களிலும் இதற்கு மேல் சிரசிற்கு மேல் ஓர் அங்குலம் அல்லது சிரசிற்குமேல் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆகிய இடங்களில் ஓர் இடத்தில் ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய கமலத்தின் மேல் சித்ஸ்வரூபியாகவும் சூக்ஷமரூபம் உடையவராகவும், நிஷ்க ளராகவும், ஷாட் குண்யராகவும், ஞான மய தேகமுள்ளவராகவும் சிவனைத் தியானிக்கவும்.

பின் அகரம் முதல் க்ஷகரம் ஈறாக ஐம்பத்தொரு அக்ஷரங்களையும் சிரசு முதல் பாதம்வரை நியாசம் செய்து, பின்னர் கிரியை செய்யும் பொருட்டுத் தனது கைகளை சிவரூபமாக்க வேண்டியது. பின்னர் தான் இருக்கு மிடத்தை அஸ்திர மந்திரத்தால் மும் முறை தட்டி பத்துத் திக்குகளிலும் சிவ மந்திரத்தால் மும்முறை தட்டி பத்துத் திக்குகளிலும் சிவமந்திரத்தால் சோடிகா முத்திரை செல்து கவசத்தால் மும்முறை சுற்றி அக்னிமயமான மூன்று மதில்கள் உண்டாக்கி சக்தி மந்திரத் தால் தேனுமுத்திரையும் காட்டி ரக்ஷிக்கப்படுவதாகியதான சுத்தியை யும் செய்து பின் அர்க்கிய ஜலத்தால் தன் சிரசிலும் பூஜாத்திரவியங்களிலும் அஸ்திர மந்திரம் சொல்லித் தெளித்து திரவிய சுத்தி செய்ய வேண்டியது.

பின் பிராணாமத்தால் மூல மந்திர முச்சரித்து துவாத சாந்தத்தில் பரசிவத் தையும், லலாடத்தில் அமனஸ்க சிவத் தையும், கண்டத்தில் அனாகத சிவ சிதையும் தியானித்து ஆசனத்தில் சிவா சனமும், இருதயத்தில் சிவ மூர்த்தியும் சிரசில் சிவத்தையும் பூஜித்து பிரமாங்

கத்தை அபிமந்திரித்து மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிரசில் புஷ்பம் வைத்து, சிவாகாரமாக பாவித்து பிரசாத மந்திரத்தை ஹ்ருஸ்வ தீர்க்க புலுத - சூக்கும அதி சூக்கும கிரமப்படி மூலா தாரம் முதல் துவாத சாந்தம் வரை ஓம்காரம் முதல் நமோந்தம் இறுதியாக முறையே பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் மகேஸ்வரன், சதாசிவன், அனாஹத அமனஸ்க்க உன்மனீ பரசிவாந்தம் தியாகக் கிரமமாய் உச்சரித்து மந்திர சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது. இதுவே பூதசுத்தி எனப்படும்.

இவற்றுள் சில பகுதி கடினமாயினும் கஷ்டப்பட்டுத் தெரிந்து செய்யின் செய்வோருக்கும் செய்விப்போருக்கும் பெரும் பலனுண்டு. ஆன்ம சுத்தி, பூத சுத்தி, அந்தர் யாகம் சமாதியாகிய மூன்றின் தொகுதியாகும். இது நாவலர் பெருமான் அருள்வாக்கு.

பின்னனர யாகத்தில் கும்பம் வைத்து பூஜித்து மூர்த்திகட்கு தான்யாதி வாசம், ஜலாதிவாசம் முதலியன செய்து, மருந்து சாத்தி, எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்தி, பிம்ப சுத்தி முடித்து பின்னர் குறித்த முகூர்த்தத்தில் ஆசனத்தின் மீது கும்பங்களை வைத்து பூசித்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் பக்தர்கள் தோத்தரிக்க, வேத தேவார பாராயணங்களோடு, சகல வாத்திய இசைகளுடன் குரு மூல மந்திரம் உச்சரித்துக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யவேண்டியது. வர்த் தனி கும்பத்தைப் பீடத்திலும், அஷ்ட வித்தியேஸ்வர கும்பத்தை ஆவுடை யாரைச் சுற்றிலும் அபிஷேகித்து விஷேட பூஜை செய்யவேண்டியது.

பின்னர் நாற்பத்தி ஐந்தாம் நாள்வரை விசேட அபிஷேக பூஜை செய்து ஈற்றில் சங்காபிஷேகம் செய்து நித்திய, நைமித்திய, காமிய பூஜைகளை முறைப்படி செய்வித்து திருவருளுக் குப் பாத்திரர்களாகிய, மனோபீஷ்டங் களைப் பெற்று பேரானந்தப் பெரு வாழ்வு பெறுவார்களாக!

சுபம்

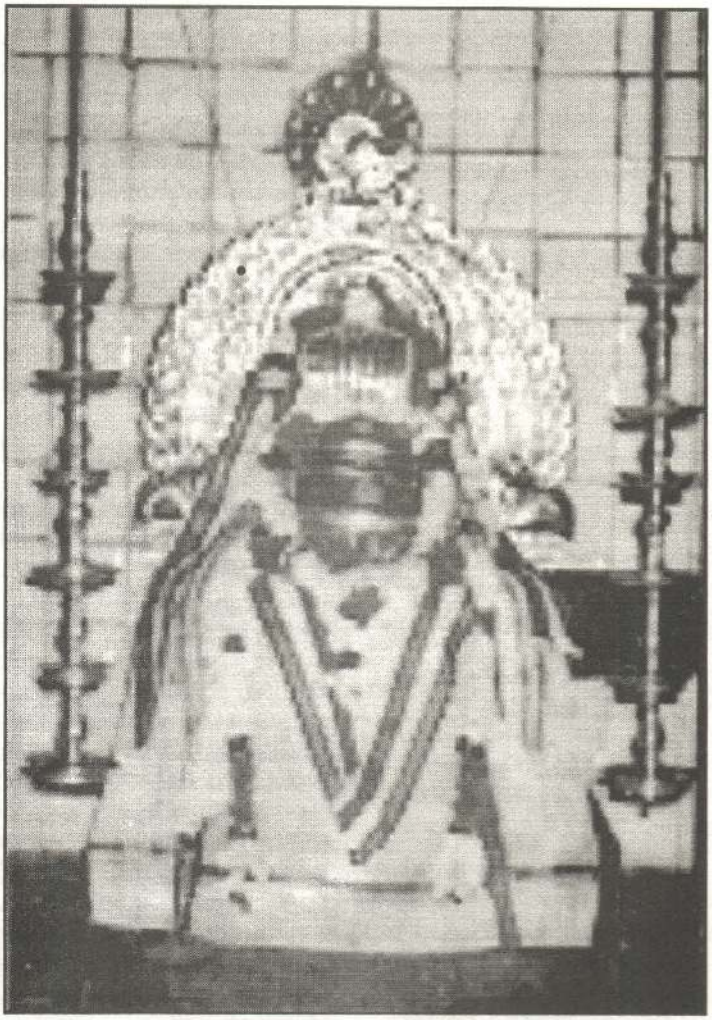

யாரொடு நோவேன்! யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்?

- புலவர்: ஈழத்துச் சிவானந்தன்

மனித வாழ்க்கையைப் புனித வாழ்க்கையாக்கப் புறப்பட்ட மார்க்கங்களே சமயங்களாகும். சமயம் என்பது உள்ளத்தைச் சமைத்து பதப்படுத்தி பக்குவப்படுத்தி பயனுற வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் சாதனம். சமயங்களுள் சிவபிரானை முழுமுதற் பொருளாகக் கொள்ளும் சைவமே காலத்தாலும் கருத்தாலும் முந்தியது. மூத்தது முதன்மையானது. முன்னைப் பழம் பொருளும் பின்னைப் புதுப்பொருளும் வாழ்முதலாகிய பொருளும் சிவப் பொருளே என்பது அனுபூதிமான்களின் முடிவு. அனுபவம் கண்ட முடிந்த முடிவும் இதுவே!

சிவபெருமான் எல்லா உலகமும் ஆனவன். எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன், எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானவன். தானே வந்து புறம்புறம் திரிந்து (முன்னால் நின்று அல்ல, தண்ணளி செய்பவன். இதனாலேயே கைலாசத்து உச்சியுள்ளானுக்கு பிரியாதவன் என்ற பெயர் காரணத்தோடு கூடி காலத்தால் மருஉவி சிவபிரான் என்றாகியது என்றால் மறுப்பார் உண்டோ?

ஒன்றை நினைப்பதுவும் நாடுவதும் விருப்பத்தினாலேயே. விழைவு இன்றி விருப்பம் இல்லை. விருப்பம் இன்றி விரைவும் நாட்டமும் கூட்டமும் கிடையா. சம்பந்தம் உண்டாவதற்கு இணக்கமே முதற்படி. இணக்கமில்லாச் சம்பந்தங்கள் இணக்கசபைப்படிகளில் ஏறிவிடும் சிவசம்பந்தத்திற்கும் இதய நாட்டமும் இணக்கமுமே வேண்டற்பாலது. நமது நன்மைக்காக நாம் சிவனை நினையாது கிடந்தாலும் கருணைக்கடலாகி பெம்மானாகிய அவன் நம்மை இணக்கி இயைவித்துப் பிசைந்து கனியாக்கி வாழ்விக்க வந்துவிடுவான். "என்னால் அறியாப்பதம் தந்தாய்யானது அறியாதே கெட்டேன்" என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். சீலமின்றி நோன்பின்றி செறிவேயின்றி அறிவின்றி சுழன்று விழுந்து கிடந்தாலும் வழி காட்டி வாரா உலகநெறியேறக் கோலங்காட்டி ஆட்கொள்பவன் எம்மைப் பிரியாதவனாகிய சிவபிரான்.

மூவேழ் உலகுக்கும் தாயாகியும், பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தாகியும் விளங்குகின்ற வானோர்பிரானை நினைந்து நினைந்து உருகி நம்மைச் சமைத்துக் கொள்ளுவதே வழிபாடாகும். வழிபாடு என்னும் சாதனையால் வாழ்க்கை என்னும் சாதனத்தை செழுமைப்படுத்த வேண்டும். வழிபடும் வாய்ப்புத் தரும் மனிதப் பிறவியை இந்த மாநிலத்தே வேண்டும் பிறவி என்றார் அப்பரடிகள். வழிபாடும் ஒரு சமயலே. நம்முடைய நெஞ்சத்தில் நமக்குத் தெரியாமலேயே பல குணங்கள் குடிகொண்டுவிடுகின்றன. சிவன் எப்படி அநாதியானவனோ, ஆன்மா எப்படி அநாதியானதுவோ அதுபோல் மனங்களின் குணங்களும் அநாதியே. வழிபாட்டுச் சமயலால் மனத்தில் உள்ள குற்றமுள்ள குணங்களாகிய அழுக்காறு அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல் முதலியவைகளை அழித்தொழித்து அறத்துக்குரிய, தர்மத்துக்கு வேண்டிய நற்குணங்களை பக்தி வயலில் படுவோனைப் பற்றி செழித்து வளர வைக்கலாம்.

மனிதனுக்கு தெய்வநெஞ்சம் வேண்டுமென்றார் திரு. வி. க. தெய்வ நெஞ்சம் தெய்வத்தோடு கலந்து கொண்டாலே பெறக்கூடியது தெய்வத்

தோடு கலந்து நெருங்குவதற்கும் நெஞ்சுக்கொருதகுதி வேண்டும். தகுதி யற்ற நெஞ்சங்கள் தெய்வத்தை அணுகவும் அநுபவிக்கவும் ஆனந்தம் கொள்ளவும் இயலாதவை. அழுக்கு மனத்து அடியார்களால் பழுத்தமனத்து அடியார்களுக்குக் கிடைக்கும் பேற்றி னைப் பெறமுடியாது. அழுக்கு மனங் கள் ஆண்டவனிடத்திலே உண்மை யைச் சொல்லி நானும் பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய் வினையேன் விதியின்மையால் தவிக் கின்றேன் என்று அரற்றி அழுது மனங்களைப் பழுக்கவைக்க வேண்டும்.

பக்குவமுடைய பழுத்த மெய்ஞ் ஞானிகளே பரம்பொருளை கண்டுண ரக் கூடியவர்கள். அவர்களுடைய அருளுணர்வு அவர்கள் சுவைக்கே உதவியது. தாங்கள் பெற்ற அருளமுத இன்ப அனுபவத்தினை இவ்வைய கத்திற்கும் வழங்க அவாவி, இய லாமை கண்டு வேதனைப்பட்டு மிருக் கிறார்கள். "சொல்லுவது அறியேன் வாழி" "பேசா அநுபூதி" என்பன அவ்வருளாளர்களின் வாக்கியங்க ளாகும். "கன்னிகைதான் காமரசம் காணாள் மருவி இருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாயினாற் பேசரிது மணந்தவர் தாம் உணர்வர்" என சைவ சித்தாந்தப் பெருநூலாகிய சிவஞான சித்தியாரில் அதன் ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாச்சாரி யார் அகத்துறை உவமானத்தால் அருட்டுறை உண்மையினைத் தெளிய வைக்கின்றார்.

தெய்வம் கொள்கையில் தெளிந் தோர் ஆகிய சிவநெறிச் செம்மையினர் தாம் அநுபவித்த சிவசம்பந்தப் பேற்றினை எல்லாரும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், இறைவ னோடு ஒவ்வொருவரும் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு அருட்கடலில் மிதக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தி னாலுமே மேற்கண்டவாறு கூறியிருக்க வேண்டும்.

பழக்கத்தாலும் பயிற்சியாலுமே நமக்கு உறவுகள் உண்டாகின்றன. புதிய மனிதர்களோடு நாம் மனந்திறந்து உண்மையோடும் ஒழுங்குகளோடும் நெருங்கிப் பழகினால் அவர்கள் நம்மோடு, உறவினர்களைவிட அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாக மாறிவிடு கிறார்கள். நமது குழந்தைகள் அவர்களை உறவுமுறை கூறி அக்கா... அண்ணன்... மாமா. மாமி என்றெல்லாம் அழைக்கத் தொடங்குகின்றனர். சில வேளைகளில் அவர்கள் குடும்பத்தில் நம்மவர்களுக்கு கல்யாணமே நடந்து விடுவதும் உண்டு. இது போலவேதான் கடவுளுடன் அதிக நெருக்கம் வைத்தால் அவர் நமது உறவினராகி விடுவார். அப்பரடிகள் "அன்னையும் அப்பனும் அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ" என்று குறிப்பிட்டதில் பெரிய உண்மை இருக்கின்றதல்லவா? ஆங்கிலக் கவிஞன் ஒருவன் நமது திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் தீர்மானிக் கப்படுகின்றன என்றான். இதனை அப்பரடிகள் ஏழாம் நூற்றாண்டிலே உறவு முறைகாட்டி கூறிவிட்டார்.

எல்லா மக்களையும் பரம்பொரு ளோடு உறவு கொள்ள வைப்பதற்காக செய்த சிவப்பணிகளே ஆலயங்களா கவும், அறநிலையங்களாகவும் எழுந் தன. உலகியல் வாழ்க்கை நாணயமாக நடக்கவே அருளியல் ஆலயங்கள் எழுந்தன. கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்பது அநு பவக்குரல். கோவிலுக்கும் குடிசைக் கும் உள்ள தூரம் அதிக மாகக்கூடாது என்பது குன்றக்குடியின் குரல். எங்கும் நிறைந்து, எல்லாம் அறிந்து அருளாட்சி நடாத்துகின்ற பரம்பொருள் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியே குடிமுழுவதை யும் ஆளுகின்றான். குடிகளின் நல் வாழ்வுப் பண்ணைகளாவும், கூட்டு வாழ்க்கையை குடும்ப வாழ்க்கையை போதிக்கும் பல்கலைக் கழகங்களாவும் ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன.

தேரும் திருக்கல்யாணமும் கூட்டு வாழ்க்கையை குடும்ப வாழ்க்கையைப் புரியவைக்கவில்லையா? தேரை இழுக் கின்ற போது தேர் வடத்தினை பக்தர்

கள் ஒற்றுமையாகப் பிடித்து தேர் செல்ல வேண்டிய சரியான பாதையால் இழுத்துச் செல்கிறார்கள். இப்படியே சமுதாய அரங்கில் வாழ்க்கையை ஒற்றுமையாகவும் சரியான பாதையிலும் இழுத்துச் செல்லவேண்டுமென்பது தேர்த்திருவிழாவின் கருத்துக்களில் ஒன்றாகும். வயது வந்த ஆணும் பெண்ணும் உரிய காலத்தில் திருமணமாகி இல்வாழ்வில் ஈடுபட வேண்டுமென்பது திருக்கல்யாண விழாவின் அர்த்தமல்லவா? சீதனப் பிரச்சினையாலும் சீர்வரிசைக் கோளாறுகளினாலும் தரகர் தொந்தரவுகளினாலும் பரமசிவன் பார்வதி திருக்கல்யாணம் பிற்போடப்பட்டதும், நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதும் எங்காவது நடந்துள்ளதா? இவைபோல் ஒவ்வொரு திருவிழாக்களும் தினங்களும் சமய வாய்ப்புச் சித்தாந்தங்களை சமதர்ம வாழ்வியலை விளங்க வைக்கின்றன. சிவசிந்தனை, சிவப்பணி, சிவசம்பந்தம், சிவானந்தம் ஆகியன சைவமக்களின் குறிக்கோளாக, கொள்கையாக, இலட்சியமாக அரும்பிவளர ஆலயங்களின் நித்திய நைமித்தியங்கள் வழி செய்கின்றன.

உயிர்களில் அன்பு செலுத்தவும் உயிர்களுக்காக உழைக்கவும் உயிர்களுக்காகச் சகிக்கவும் உயிர்களுக்காக விட்டுக்கொடுக்கவும்... தியாகஞ் செய்யவும் ஏன்? போராடவும்கூட நமது அநுபூதிமான்களாகிய நாயன்மார்கள் தோத்திரகாலங்களில் இயக்கமாக இயங்கிச் சிவதத்துவத்தின் தார்ப்பரியங்களை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சமூகவியல், பொருளியல், அரசியல் எல்லாம் அருளியலின் பண்பு வழியில் செயல்பட சிவாலயங்களும் சிவநெறிச் செல்வர்களும் முனைந்து பாடுபடவில்லையா? கடலோடு சேர்ந்த நீர் கடல்நீராவது போல கடவுளோடு சிவனோடு சேர்ந்த சீலர்கள் சிவத்தன்மை பெறவேண்டாமா? சைவ ஆலயங்களில் கும்பல் சேர்த்து மகிழவும் கூட்டம் சேர்த்துக் காட்டவும் துடிக்கின்ற நெஞ்சங்கள் கூடும் அன்பினில் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டாவிறலினர் போல் அருள் நெறித்திருக்கூட்டச் சிறப்பியல்புகளை தம்முள் வளர்த்துக்கொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டாமா?

செலவு போனாலும் பாதகமில்லை திருவிழாவை உச்சமாக்கிவிட வேண்டுமென்று விருப்பம் கொள்ளும் உபயகாரர்கள் இறைவனுக்கு மகிழ்வளிக்கும் சமூகப் பணிகளில் அவர்களுடைய திருவிழாவன்றோ ஈடுபட எண்ண வேண்டும். சீதனமற்ற பிள்ளைகளுக்கு உதவி திருமணம் செய்து வைக்கவும் வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்க வகைசெய்யவும், திக்கற்ற திறமைசாலிகளுக்கு திசைகாட்டி வாழ்வு கொடுக்கவும் வேண்டியது மெய்யடியார்களின் கடமையன்றோ. இத்தகைய சீரிய சமூக நலத்திட்டங்களும் கடவுட் பணிகளே என்றுணரும் நாள் எந்நாளோ?

தமிழகக் கோயில்களில் சமணர் கழுவேற்றத் திருவிழாவும் அர்த்தமற்ற உயிர்ப்பலி நிகழ்ச்சிகளும் நிறுத்தப்பட்டது போல் இலங்கை மண்ணிலும் திருவிழாக்களின் பேரால் நடக்கும் வீணான விரயங்களும் தேவையற்ற நிகழ்ச்சிகளும் நிறுத்தப்படவேண்டும். வல்லமை தாராயோ இம்மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே என்று புரட்சிக் கவிஞன் பாரதி வேண்டுதல் செய்தது போல் அவனுடைய பரம்பரையினர் இறைவனிடம் வேண்டுதல் செய்து வணங்கும் காலம் சைவசமயிகளுக்கோர் பொற்காலமென்றால் புனைந்துரையாமோ?

இறைவனைப்பற்றி இதயபூர்வமாகச் சிந்தித்து அவனுடைய திருவிளையாடல்களின் உண்மையினை இனங்கண்டு மனித குலத்திற்குச் சொல்லிமகிழவும், மகிழ்விக்கவும் இயலாத காலம் இந்தக் காலமென்றால் யாரால் மறுக்க முடியும்? இறைவனுக்குச் சாட்சியாய் நிற்பவனை விளங்கிக்

கொண்டு அவன் கூற்றுக்களை மதிக்கும் காலநிலை எப்போது வந்து சேரும்? சீலங்களை வளர்க்க வேண்டிய நாம் கோலங்களை வளர்ப்பது எப்போது நீங்கும்? காலத்தின் கோலம் அவலமான போக்கிலிருந்தும் சாமாறு விரையும் நோக்கிலிருந்தும் மாற்றம் காணும் வரை உண்மையான சிவவழிச் சிந்தனைகளை சிறைவைக்க வேண்டியிருக்கிறதே. கடவுள் கொள்கைகளால் மனிதர்களை மகான்களாக, மகாத்மாக்களாக, பிராமணர்களாக மாற்றத்துடிக்கும் இதயங்களின் வேதனைகள் எப்போது நீங்கும்? எது புனிதம்? எது மனிதம்! எது புரட்டு? எது மருட்டு? எது புதுமை? என்று பகுத்துணரும் பக்குவம் பக்தர்களுக்கு வரும் வரை சாம்பிராணிகளும் சந்தனக்குச்சிகளும் கற்பூரங்களும் கருத்தில்லாமல் புகைந்து கொண்டும் எரிந்து கொண்டும் இருக்க வேண்டி இருக்கிறதே.

உண்மையான சிவநெறிக்கு கெடுதல் இல்லாக் கடவுட் கொள்கைக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் எப்போது வருகின்றனவோ அப்போது தான் ஆன்மீக ராச்சியமும் அமைதியான வாழ்வும் அமையமுடியும். அஞ்ஞானந்தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவும் மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரும் மிண்டுமனத்தவர்களை விலக்கி மெய்யடியார்களை விரைந்து சுட்டிக்காட்டும் காலம் இனி மேல்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவதார புருஷர்களை ஆண்டவனின் பிள்ளைகளை அடையாளம் காணமுடியாது தவிக்கும் இன்றைய காலத்திற்காக யாரைத்தான் நோவேன்? யார்க்கெடுத்துரைப்பேன்? ஆண்டவனின் அருளில்லையானால் இவ்வுலகில் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வை இறைவனோடு இயைந்த இன்பத்தை அநுபவிப்பது இயலாது போய்விடும்.

வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொள்ளும் வள்ளலை. இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை அடியோங்கட்காரமுதை, வேண்டப்படுவதை அறிந்து வேண்ட முழுதும் தருபவனை மெய்யடியார்கள் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரிய வேண்டுவதோடு தடம்புரண்டு தடுமாறும் வாழ்வியலை தண்ணளியால் தகுதிப்படுத்தி இயக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

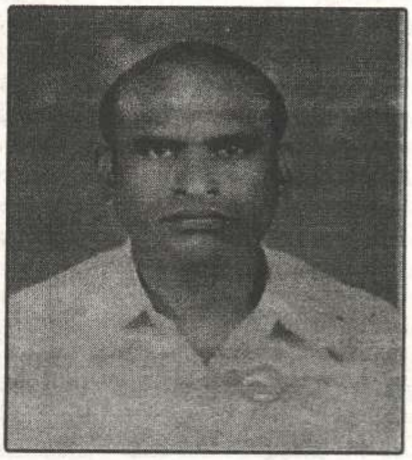

ஆலய ராஜகோபுரத்தை
அமைத்துச்
சீர்காழி கோவிந்தராஜனின்
கச்சேரியை
ஏற்பாடு செய்துதந்த
உத்தம சோழன்
திரு. நா. சண்முகம் அவர்கள்....

நால்வர் காட்டிய நன்நெறி

வீ. த. துரைசிங்கம்
இந்து இளைஞர் சங்கம். புங்குடுதீவு.

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெங்கும் மேவிநிற்கும் இவ்வேளையில் இம்மேன்மையை ஏற்படுத்தியவர்களைப் பெருமிதத்துடன் எண்ணிப் பார்த்திடல் இன்பம் பயப்பது மட்டுமன்று, இவர்கள் வழிச்செல்லும் வைராக்கியத்தை இன்னும் நமக்கு எற்படுத்துமென்றும் கூறலாம். சேக்கிழார் சுவாமிகள் தமது பெரிய புராணத்தில் சைவம்வாழ வாழ்ந்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வறுபத்து மூவரிலும் முதன்மை மிக்கவர்களாக சைவ உலகம் ஏற்றிப்போற்றும் நால்வரைப் பற்றியுமே நாம் இங்கு எடுத்துக் கொள்வோம், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாததாகச் சைவம் வாழ்கின்ற போதும் இடைவந்த இடையூறுகளையெல்லாம் இறையருளால் வெற்றிகண்ட அருளாளர் நால்வருமே இன்றைய சைவ உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டானவர்கள் என்பது ஐயத்திற்கப் பாற்பட்டது.

பன்னிரு திருமுறைகளிலும் முதல் எட்டுத் திருமுறைகளும் இந்நால்வரினுடையதே. இத்துணைச் சிறப்புமிக்க இந்நால்வர் காட்டிய வழியிலேயேதான் இன்றைய சைவர்கள் அனைவரும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களின்றிச் சைவமில்லை. சைவமும் இவர்களை விலக்கியதாக இல்லை யென்பதை யாவரும் ஏற்பர். உண்மைச் சைவமும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உன்னத இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் இந்நால்வரினதும் வாழ்க்கையே ஒருவழி பாடாகும். ஆண்டவன் இவர்களை ஆட்கொண்டாரா? அல்லது இவர்கள் தான் ஆண்டவனை " ஆட்கொண்டனரோ" என்ற ஐயம் இவர்களது வரலாற்றினூடு செல்லும்போது எழுதல் நியாயமானதே. ஆளுடைய பிள்ளையானார் ஒருவர்: ஆண்டவனைத் துணைக் கொண்டபின் "நாமார்க்குங் குடியல்லோம்"* என்று ஆர்ப்பரித்தார் ஒருவர். "ஆண்டவனேயானாலும் என்தோழனாகிவிட்டாய். ஆளிலி எம்பெருமான் அவை அட்டித்தரப் பணியே" என்று கூலிக்குக் கூப்பிட்டார். இன்னொருவர் தான்பாடும் கோவையினைத் தம்பிரான் கையினால் எழுதுவித்தார் நான்காமவர். ஆனாலும் இவர்களது அற்புதங்கள் மட்டும் இவர்களது வாழ்க்கையினை மேம்படுத்தியதாக அமைந்துவிடாது.

இந்த நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலம் சைவசமயத்தின் வரலாற்றிலேயே பொற்காலமாகப் போற்றிட வேண்டியதாகும். அதேவேளை இவர்களது சமகாலத்து அரசியல், சமூக நிலைகள் இவர்களுக்குச் சாதகமாக அமைந்திருக்காமை இங்கு குறிப்பிடவேண்டியதாகும். இதுவுங்கூட சைவந்துலங்க ஒரு விதத்தில் உதவியதென்றே கூறவேண்டும். எத்தனையோ அரும்பாடுபட்டு தம்மை முற்றாக இறையிடம் அர்ப்பணித்த இணையிலாத் தியாகத்தின் மூலந்தான் சைவசமயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு இவர்கள் அத்திவாரமிட்டார்கள். நாவுக்கரசரும் மாணிக்கவாசகரும் அனுபவித்த துன்பங்கள் தான் அவர்கள் வாழ்வை மேலுந் துலங்கச் செய்தது, ஆன்மீக நெறியில் இந்த இருவர் கடைப்பிடித்த நெறிகூடச் சற்றுக்கடினமானதுதான். வைராக்கியத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கூறப்புகின்

இந்த இருவரையுமே குறிப்பிடல் சாலும். எந்நிலையுற்ற போது எம்பிரான் பாதம் போற்றும், இவர்களது மனஉறுதி இன்னுங்கூட எம்மவர்க்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளது. இவர்களைப் போலன்றிச் சம்பந்தரும் சுந்தரரும் அம்மையப்பனின் செல்லப் பிள்ளைகளாகச் சிறந்தது மட்டுமன்றி யாவரையும் ஆட்கொள்வோனைக் கூடத் தங்கள் தேவைகளுக்காக ஆட்டி அலைக்கும் அளவிற்கு அன்பு உறுதி அருட்டிறம் பெற்றிருந்தார்கள்.

நால்வர் நெறி

எங்கள் சமயத்தின் சாத்திர நூல்களுக்கும் தோத்திர நூல்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை அலாதியானது மட்டுமல்ல. அற்புதமானதுங்கூட. இலக்கியமா இலக்கணமா என்ற முதன்மைப் போட்டிக்கு இங்கு இடமில்லை. சைவசித்தாந்தம் வரைவிலக்கணம் கூறும் சமயநெறிகள் நான்கிற்கும் நல்லதோர் உதாரணமாக நால்வரது வாழ்வும் வாக்கும் அமைந்துள்ளன. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு பாதங்களிலும் ஒன்றிலேனும் ஒருவர் ஒழுங்காக நின்றாலன்றி வீடுபேறு சாத்தியமாகாது என்கிறது சைவசித்தாந்தம். இதற்கு விளக்கம் கூறுமாப்போல் அமைந்துள்ளது நால்வரதும் வாழ்க்கை. நால்வகை முத்திகள் பற்றிக் கூறுமிடத்தும் சைவ சித்தாந்தம் இந்நால்வர் எய்திய முத்தி முறைகளையே வரிசைப்படுத்தி நிற்கின்றது.

சரியை எனும் உண்மைத் தொண்டும் கிரியை எனும் புறவழி பாடும் யோகமெனும் தியானநிலையும் ஞானமெனும் அகவழிபாட்டுப் பூரணத்துவம் அடைந்த நிலையுந்தான் இறையிடத்தில் நம்மை இட்டுச் செல்லும் என்பதையே நால்வரது வாழ்க்கை நமக்கெடுத்தியம்புகின்றது. அல்லாமலும் பத்தி என்பது எந்தவிதத்தில் அமைதல் வேண்டும் என்பதற்கும் இவர்களே வழி காட்டுகிறார்கள். பத்தி செய்து பரவுதல் எப்படி என்ற வினாவிற்கு விடைபகர்வதும் இவர்கள் வாழ்வே. எப்படியும் அன்பு செய்யலாம். உண்மை அன்பாக அது இருந்தால் போதும் எனச் செப்பி நிற்கும் இவர்கள் வாழ்வைச் சிறந்ததோர் காவியமாகக் கண்டுகளித்திடல் களிபேருவகை தரும். இப்படித்தான் அன்பு செய்ய வேண்டுமென்று சைவம் வரையறுக்கவில்லை. இது சைவத்தின் பெருமை. "எப்படியும் அன்பு செய்யலாம்" என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தது இவர்களது தனிப்பெருமை இரண்டுமே இன்றைய சைவஉலகிற்கு இணையிலாப் பெருமையாகும். தனித் தனி இவர்கள் வாழ்வின் பெருமையைப் பேசுதல் தமிழிலே காவியமாகி விடும். எனினும் அவர்களது அருள் நிலையின் உச்சத்தை எட்டிப் பார்த்திடல் வேண்டின் இங்கு எள்ளளவேனும் விரிக்கத்தான் வேண்டும்.

மறுசமய இருள் நீங்க

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க பூதபரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத சீத வளவயற்புகலித்" திருஞானசம்பந்தர் இறைவனை அம்மை அப்பனாக அதாவது தாய் தந்தையாகக் கண்டார். அதேவேளையில் கண்ணினிய காதலியாக இருந்து கொண்டு "பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயோ" என்று சிருங்காரரசஞ்சிந்தக் காதலிசை பாடுகிறார். இங்கு அன்பின் தூய்மையும் உண்மையுந்தான் சம்பந்தரை நம்முள்ளத்தில் ஏற்றா நிற்கின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சம்பந்தர் தனியிடமே பெறுகிறார். இசைப்பாடல்களால் இறையினை ஏத்திப் பொறி புலன் வேதனை தீய்த்துப் புத்திரமார்க்கமெனும் கிரியை வழிநின்ற பரசமய கோளரியாம் சம்பந்தர் மறுசமய இருள்நீங்க ஆற்றிய பணிகள் அளப்பில. இசைப்பித்தனாம் எம்மிறைவன் திருமறைக்காட்டிலே இவர் இசையிலே மயங்கி அடையாது கதவைச் சற்று அயர்ந்தமை அறிவோம்.

எம்மிலே இசைவல்லோர் இவ்வழி இறையினை ஏற்றலாம் என்பதற்கு இவர்வாழ்வு வழிகாட்டும். தந்தையாக இறைவனைக் கண்டு மைந்தராக எம்மைப் பாவித்து வந்தனை செய் திடவே வாய்த்த ஒரு முறையைத் தீந்தமிழ்தனில் தீட்டித் திருமறையாகத் தந்த இவரது நெறி அன்பின் ஆழத்தை அறிந்து உய்திட உதவும்.

தொண்டின் சின்னம்

அப்பரோ எனின் ஆண்டான்... அடிமை நிலையில் அன்பு செய்தார். "நீ எஜமான், நான் உனது அடிமை. உனக்குத் தொண்டு செய்தல் எனது கடமை" என்கிறார் நாவுக்கரசர். தன்னை அடிமையாக்குதல் எவருக்கும் கைவரக் கூடியதல்ல. அப்பரது இந்தத் தாழ்மையான தியானம் மிக்க மனப் பக்குவமே ஆளுடையபிள்ளை வாயால் அப்பர் என்று அழைத்திடக் காரணமாயிற்று. கர்மயோகத்திற்கும் இவரே உதாரண புருடனாகிறார். "செய் தொழில் எல்லாம் மெய்யவனுக்கே" என்ற உணர்வோடு சேவையாற்றினால் அச்சேவையொன்றே போதும், நம் வீடு பேற்றிற்கு என்னும் விசாலமான வழியைக் காட்டிய வித்தகர் அப்பரே தான். சரியை வழிநின்று தாசமார்க்கம் கண்டபோதும் "கடமையைச் செய்" என்று யோகியாய் நின்று உய்வழி காட்டிய உத்தமராகவும் இவர் விளங்கு கிறார். இவர் பாடல்கள் காட்டும் பரிவு ஒன்றே போதும் பத்தி செய்வதற்கு என்று கூறுமளவிற்கு எளிமையோடி யைந்ததாய் இலங்குகின்றன. இவரது திருமறைகள். எஜமான் வருத்தினாலும் அடிமைக்கு விசுவாசம் வேண்டும் என்று விளம்புதல் போல் இவரது பாடல்கள் அமைந்து படிப்போர் கண்களை குளமாக்கும் திறன் பெற்று விடுகின்றன.

"சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறி யேன், தமிழோடிசைபாடல் மறந்தறி யேன்" என்கின்றபோது பத்தி செய் வதற்கொரு முறையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் இந்தப் பத்தர். "நித்த லும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்கு, புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடி தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடுதல்" தனிப்பேரின்பம் என்று எம்மைப் பெருமைப்பட வைக்கிறது அவரது தமிழ். நாவுக்கரசரல்லவா அவர் ஈசன் எந்தை இணையடி நீழல் எப்படியிருக்கும் என்பதை எவ்வளவு அழகாகக் கூறுகிறார் "மாசில் வீணையென்று" தொடங்கி ஆசைகள் அறும் வரைக்கும் அல்லற்படும் வாழ்க்கை என்பதைக்காட்டி மூவாசை களையும் நீத்து முத்தி பெற்ற இவரது வாழ்க்கை வைராக்கியத்தின் வாழ்க் கையாகும். புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும்" எனும்போது எத்துணை எளிமை வாழ்க்கை இவருடையது என்பதை எண்ணிப்பார்த்திடல் வேண்டும் தன்னைத் தாழ்த்துதல் தவத்தோர் இயல்புதானே.

அன்பருள்ளமே கோயிலாகக் கொண்டவர் இறைவன். அன்பர் இடும் கட்டளையை ஆண்டவன் ஏற்றுநடப்பன் என்பதற்கும் இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்த பெருந்தகை வன்றொண்டர் எனப்பெயரிய சுந்தரராவார், ஆண்ட வனையே பலமுறை அலைக்களித்த பெருமையுடையவர் இவர். "பரவை மனைமீதிலன்று ஒரு பொழுது தூது சென்ற, இறைவனை "உண்மைப் பக்தர்க்காக எதுவுஞ் செய்வேன்" என்பதைச் சுந்தரர்வாயிலாக எமக் கெடுத்தியம்புகிறார் போலும். ஆண்ட வனைத் தன்னோடொத்த நண்பனா கவே கருதினார் நம்பியாரூரர். அதனாலேதான் நினைத்த நேரமெல் லாம் தனக்குதவ வேண்டுமென்று இறைவனை அடிக்கடி அழைத்தார். அரனும் அழைப்பினை ஏற்கிறான். நண்பனுக்காக அந்த "நண்பன்" கேட்ட தெலாஞ் செய்து கொடுக்கிறான்.

தம்பிரான் தோழர்

"வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமல் கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன் ஆளிலி எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே" இதுவல்லவோ தோழமை. நண்பன் என்றால் இப்படி நண்பனல்லவா வேண்டும். ஆம், முடிந்தால் நீங்கள் அந்த நஞ்சுண் டானை நண்பனாகப் பெற்றுப்பாருங் களேன் என்பதைப்போல் ஏவல் செய்யும் இறைவனைக் காட்டுகிறார் இவர். அப்பர் எப்படி அத்தனை எந்தாய் என்றாரோ அதற்குமாறாக இறைவனைப் பித்தா என்கிறார் இவர். அதுவும் ஆண்டவன் தானே எடுத்துக் கொடுத்த அடிதானே. இறைவனை வைத்து இன்பமுடன் வாழும் ஒரு கலையைக் கற்றுத்தருதல் போல் அமைகிறது இவர் வாழ்க்கை. தனக் கிருக்கும் செல்வாக்கை அதாவது ஆண்டவனிடம் தான் பெறும் இன்பத் தைத் துய்த்தால் போலும் இவர் அடியவர் பெருமைபற்றி திருத்தொண் டர் தொகை பாடவிழைந்தார். தம்பிரான் தோழராகிச் சகமார்க்கம் கண்டயோகி யாக நிலைபெறும் இவர்நின்ற நெறி எல்லோர்க்கும் ஏற்புடைத்தேயாயினும் அத்துணை அன்புசெய்ய யார் வல்லரோ!

அன்பின் உயர்வு

தேனினுமினிய திருவாசகந்தந்த மணிவாசகப்பெருமான் வாழ்வு உயரிய ஞானவழியமைந்ததாகும்.. உண்மை யன்பினைக் காதலாகக் கண்டு களித் தவர். உருகியவர் இவராகும். மணிவாச கப் பெருமானது பாடல்களின் பெருமை யைப் பற்றிப் பேசுதல் உண்மை யிலேயே அவர் செய்த அன்பின் உயர்வினைப் பற்றிப் பேசுதலே யாகும். இவரது வாக்கும் வழிபாடும் யாவராலும் புரிந்துகொள்ளவோ. பின்பற்றுதல் செய்யவோ மிகவுங் கடினமானதாகும். எத்துணைக்கு அவை இனியபொருள் பயப்பினும் அத் துணைக்கு அவை தத்துவச் சாறா னவை என்பதை அறிந்திடல் அவசிய மாம். கல்லும் கனியப்பாடும் கலை கைவரப்பெற்றமை அவர் அன்புசெய்த முறையினாலேயாகும் எனல் மிகையா காது. இரண்டறக்கலத்தல் எனும் இணையிலா இன்பநிலை உய்த்த இப்பெருந்தகையின் பிறவி மானிடப் பிறப்பிற்கு மகுடமிட்டாற்போல் அமை கின்றது. இலக்கியச் சிறப்பிலும் ஈடற்று நிற்கும் இவர் படையல்கள் அதே வேளையில் நிறைந்த அனுபவஞானத் தின் பொக்கிஷங்களாகவும் மிளிர்கின் றன. மற்ற நாயன்மார்களிலும் பார்க்க இவரதுமார்க்கம் சற்று வேறானதாகும். இவரது வாழ்வில் நிகழ்ந்த அற்புதங் களில் இவராக ஆண்டவனை அழைக்க வில்லை. தன்னையர்ப்பணித்த போதே இறைவன் அவர்க்குக் காவலனாகின் றான் என்பதை மெய்ப்பித்தாற் போல் இவர் அல்லற்படும் போதெல்லாம் இறைவனோ ஆற்றாது ஓடிவந்து அற்புதங்கள் நிகழ்த்திவிடுகின்றான். தலைவனும் தலைவியும் காணும் இன்பத்தைத் தமிழிற்குத்தந்து பெருமை யும் பெற்றுவிடும் அதே வேளையில் பக்திப் பரவசத்தில் உருகவைத்து மெய்சிலிர்க்கச் செய்தும் விடுகிறார். "இம்மையே உன்னைச் சிக்கனப் பிடித் தேன் எங்கெழுந்தருளுவது இனியே" என உரிமையோடு உறவாடுகிறார் இவர். சன்மார்க்க நெறிகண்ட ஞானி யாகிய இவரது வாழ்வில் வாக்கிலும் தமை மறந்தோர் தொகை பெரிதாம்.

இந்நால்வர் காட்டிய வழிகள் சித்தாந்தத்தின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாய் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். சம்பந்தரும், மணிவாசகரும் சுந்தரரும் அந்தணர் குலத்துதித்தவர் கள். நாவுக்கரசரோ அத்தகைய குலத் துதித்தவர் அன்று. சம்பந்தர் பெற்ற அத்தனை இன்பங்களையும் சலுகை களையும் சுந்தரரும் பெற்றிருக்கிறார். அதேபோன்று நாவுக்கரசர் அனுபவித்த வேதனைகளையும் துயரினையும் மணி

வாசகரும் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் அன்பினால் அழுந்தியவர்களேயன்றி அல்லலால் அழுந்தியவர்களாகக் கொள்ளக்கூடாது. எனவேதான் சாதி, மத, பேதமற்றவர் களாக அடியார்கள் வாழ்ந்து ஆண்டவன் அருள் பெறுகிறார்கள். இறைவன் திருமுன்பு இன்பந்தரும் அன்புதான் வெல்லும் என்பதற்கு இவர்கள் வாழ்வைவிடச் சிறந்த விளக்கம் வேண்டியதில்லை.

இவர்கள் கடைப்பிடித்த வழிகள் அவரவர் பக்குவநிலைக்கேற்ப வேறு படினும் இவ்வழிகளை “நுண்மாண் நுழைபுல” அறிவோடு அணுகிப் பார்ப்பின் அவை “உண்மை அன்பு” என்ற ஒரு வழியாகவே அமைவதைக் காணலாம். ஒழுக்கம் அதற்குரிய வைராக்கியம். இவைதான் முத்தி விரும்பும் பத்தனுக்குரியவை என்பதையே இவர்கள் காட்டிய வழிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. அன்புக் காகவே அன்புசெய்தல் எனும்இந்த உயரிய வழியை உன்னதநெறியை நால்வர் காட்டிய நன்நெறியைக் கடைப் பிடித்து வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் இன்பநிலை யாம் இணையிலா முத்திநிலையடைய நாம் முந்துவோமாக!

“பூமியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்த பிரானடிபோற்றி
வாழி திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரர்திருத்தாள் போற்றி.

ஆலய அறப்பணியின் உதவியாகிய
அனுகத் தொண்டர்கள் மகளும் மருகரும்
பிரம்மஸ்ரீ சி. தினேஸ்சர்மா... ஹர்ஷிணி...

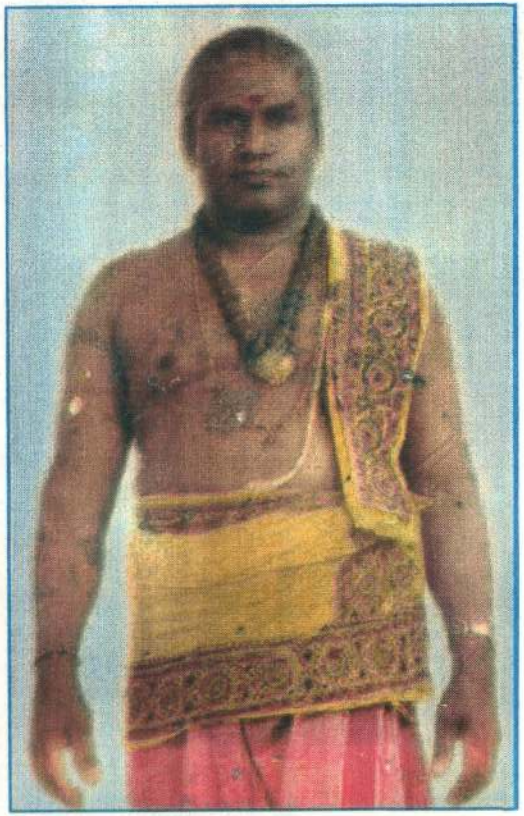

ஆலய அறப்பணிக்கும் நித்திய
நைமித்திகங்களுக்கும் பக்க பலமாக
நின்று பணியாற்றிய சிவஸ்ரீ இ. கெங்காதரக்குருக்கள்...

புங்குடுதீவு சிவன்கோவில் உற்சவங்கள்

கொடியேற்று விழா	திரு. வி. திருநாவுக்கரசு செல்வி சு. மகேஸ்வரி (இளைப்பாறிய அதிபர்)
2ம் திருவிழா	திரு. நா. சரவணபவானந்தன் திருமதி சண்முகம் புனிதவதி
3ம் திருவிழா	திரு. க. திவாகரன் (திவாகன் கொம்பனி)
4ம் திருவிழா	திரு. மார்க்கண்டு திரு. க. தில்லைநாதன் திரு. சடாக்ஷரசண்முகதாஸ்
5ம் திருவிழா	திருமதி பசுபதிப்பிள்ளை அன்னலெட்சுமி
6ம் திருவிழா	திரு. பாலசுப்பிரமணியம் கேசவராணி
7ம் திருவிழா	திரு. முத்தையா பிள்ளைகள் திரு. சதீஸ்வரன் பிள்ளைகள்
8ம் திருவிழா	திரு. சின்னத்துரை ஆசிரியர் பிள்ளைகள்
9ம் திருவிழா தேர்	திரு. கணபதிப்பிள்ளை பிள்ளைகள் திரு. மு. தில்லையம்பலம் பிள்ளைகள் திரு. சோ. ஆனந்தன் பிள்ளைகள்
10ம் திருவிழா தீர்த்தம்	திரு. பா. வாகீசன் பிள்ளைகள் திரு. பரநிருபசிங்கம் பிள்ளைகள்
11ம் திருவிழா திருக்கல்யாணம்	திரு. இரத்தினம் பிள்ளைகள்

நவராத்திரி விழா

1ம் நாள்	
2ம் நாள்	
3ம் நாள்	இ. துரையப்பா ஆசிரியர், இராமலிங்கம்
4ம் நாள்	
5ம் நாள்	
6ம் நாள்	செல்வி சு. மகேஸ்வரி (அதிபர்)
7ம் நாள்	
8ம் நாள்	
9ம் நாள்	திரு. விஸ்வலிங்கம் தியாகராஜா
10ம் நாள்	திருமதி முத்தம்மா, இரத்தினசிங்கம், சபாரெத்தினம்

திருவெம்பாவை விழா

1ம் நாள்	
2ம் நாள்	
3ம் நாள்	திரு. கனகசபை சத்தியமூர்த்தி
4ம் நாள்	திரு. பாலச்சந்திரன்
5ம் நாள்	
6ம் நாள்	திருமதி கந்தையா அலங்காரம்
7ம் நாள்	திரு. க. குமணன் சகோதரர்கள்
8ம் நாள்	
9ம் நாள்	
10ம் நாள்	திரு. சோதிலிங்கம், மகாலட்சுமி ஆசிரியை.

ஆனி உத்தரம்: செ. நடராசாவும் பிள்ளைகளும்

ஆவணி மூலம்: திருமதி பங்கயற்செல்வி பாலரெத்தினம்

ஆடிப்பூர விழா: திரு. சிவராமலிங்கம்

யம சங்காரவிழா: திரு. நா. திருவாவினன் குடியான்

வைகுண்ட ஏகாதசி திரு. சி. பொன்னையா குடும்பம்

சர்வாலய தீபம்: திருமதி பரமானந்தம்

சோமவாரம்: திருமதி இ. அங்கயற்கண்ணி
திரு. சி. சுந்தரலிங்கம்
திருமதி மு. சிவயோகம்

கௌரிவிரத பூர்த்தி சங்காபிஷேகம்: பா. வாகீசன்

கிருஷ்ணஜெயந்தி, திரு. இராசலிங்கம் குடும்பம்

தைப்பொங்கல்: திருமதி திருநாவுக்கரசு

சிவராத்திரி திரு. இ. சோமசுந்தரம்
லிங்கோற்பவபூஜை: மு. சிவூயோகம்

கௌரி விரத லக்ஷார்ச்சனை

1ம் நாள்	திரு. மு. சபாபதி
2ம் நாள்	திரு. பரராஜசிங்கம்
3ம் நாள்	திரு. த. தமிழ்மாறன்
4ம் நாள்	திருமதி கு. புவனேஸ்வரி
5ம் நாள்	திரு. வி. கந்தசாமி
6ம் நாள்	திருமதி து. அன்னம்மா
7ம் நாள்	திரு. சிவதாசபிள்ளை
8ம் நாள்	திருமதி நாகேஸ்வரி
9ம் நாள்	திரு. வைத்திலிங்கம்
10ம் நாள்	திரு. சொ. சிவபாதசுந்தரம்
11ம் நாள்	திரு. ஜெகதீஸ்வரி ஆசிரியை
12ம் நாள்	திரு. சண்முகநாதன்
13ம் நாள்	திரு. சிவா. அருளம்மா
14ம் நாள்	திரு. தனபால் (G.S.)
15ம் நாள்	திரு. காசிநாதன்
16ம் நாள்	திரு. தாமோதரம்பிள்ளை ஆசிரியர்
17ம் நாள்	திரு. சிவபாலசிங்கம்
18ம் நாள்	திரு. தவராஜா
19ம் நாள்	லதா, வனிதா
20ம் நாள்	திரு. அருளம்பலம்

நன்றி நவில்கின்றோம்

அருள்தரு மீனாட்சியோடு உடனுறையும் சோமசுந்தப் பெருமானின் திருவடியைப் போற்றி வணங்கி அம்மையப்பனின் திருவுருவங்களை கொணர்ந்து ஆலயம் அமைத்து அமரத்துவம் அடைந்த ஆன்மீகவாதி பிரம்மஸ்ரீ மார்க்கண்டேய ஐயர் தம்பதிகளுக்கும், சிவஸ்ரீ தி. சதாசிவக் குருக்கள், சிவஸ்ரீ மா. மீனாட்சி சுந்தரக்குருக்கள், பரமேஸ்வரியம்மா தம்பதிகளுக்கும் எம் இதயமலர்களால் அஞ்சலி செலுத்துகிறோம்.

திருப்பணிக்கும், திருக்குடமுழுக்குச் செலவுகளுக்கும் வாரிவழங்கிய வள்ளல்களுக்கும் மகாவிஷ்ணு கும்பாபிஷேகத்திற்கு உதவிய திரு.பொன்னையா குடும்பத்தினருக்கும், பிராம்மண போஜனத்திற்கு உதவிய V. இராமநாதன் அவர்களுக்கும், நடராஜர் கும்பாபிஷேகத்திற்கு உதவிய செ.நடராஜா குடும்பத்தினருக்கும் மகோற்சவ உபயகார அன்பர்களுக்கும், வெளிநாட்டில் இருந்து நிதியுதவி செய்த அன்பர்களுக்கும், யாகங்கள், கொட்டகைகள் அமைத்தவர்களுக்கும், வர்ணவேலையினால் அழகு மிளிரச்செய்த ஓவியர் திருநெல்வேலி ரவி குழுவினருக்கும், கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், புங்குடுதீவு, முதலிய இடங்களில் வாழ்ந்து நிதியுதவி புரிந்த அன்பர்களுக்கும், யாக குண்டங்களை அமைத்து உதவிய நவாலியூர் சந்திரன் குழுவினருக்கும், கும்பாபிஷேகத்திற்கு சாதகம் செய்த சாதகாச்சார்யர்கள், குருமணிகள், யாகசம்ரக்ஷகர்கள், யாகம், குண்டங்கள் அமைக்க ஆலோசனை வழங்கிய சிவஸ்ரீ ஸ்ரீ. இரகுநாதக்குருக்கள் அவர் களுக்கும், நோட்டீஸ், படம், கும்பாபிஷேக மலர், அட்டை முதலியனவற்றை அச்சேற்றித் தந்த சண் பதிப்பக உரிமையாளர் யோகன் அவர்களுக்கும், ஸ்தூபிகளை அழகுற அமைத்து உதவிய திரு. பாஸ்கரன் ஆச்சார்ரியர் அவர்களுக்கும், மலருக்கு கவிதை அருளுரை, ஆசியுரை, கட்டுரை, தந்துதவிய பெரியோர்களுக்கும், அன்னதானம் வழங்கிய திரு.தி.சிவதாஸன் அவர்களுக்கும், கோவில், வீதிகள், முதலியனவற்றை சீர்திருத்தம் செய்துதவிய சர்வோதய மாதர் சங்கத்தினருக்கும், செம்பு, குடம், தட்டங்கள், முதலியவற்றை தந்துவிய ஆலய நிர்வாக சபையினர். ஒலி, ஒளி அமைத்த ஒலி, ஒளி அமைப்பாளர் திரு. கந்தஞானி அவர்களுக்கும், வேத வித்தகர்கள், திருமுறைவல்லுனர்கள், பல பணிபுரிந்தவர்கள், மலரை அழகுற அச்சிட்டு தந்த போஸ்கோ அச்சக உரிமையாளர், அச்சக ஊழியர்கள், குறிப்பிட முடியாவிடினும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அத்தனை அன்பர்களுக்கும், கோவிலில் 38 வருடங்களாக தொண்டாற்றி வருகின்ற திரு. க. கந்தையா அவர்களுக்கும், ரூபன் அவர் களுக்கும் என்றென்றும் நன்றியறிதலை தெரிவிப் பதோடு எம்பெருமான் அருள் கிடைக்க அவரது பாதங்களை பணிந்து நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சிவன் கோவில்,
புங்குடுதீவு. 3.

இங்ஙனம்
சிவஸ்ரீ நா. அருணோதயக்குருக்கள்
தம்பதிகள்.

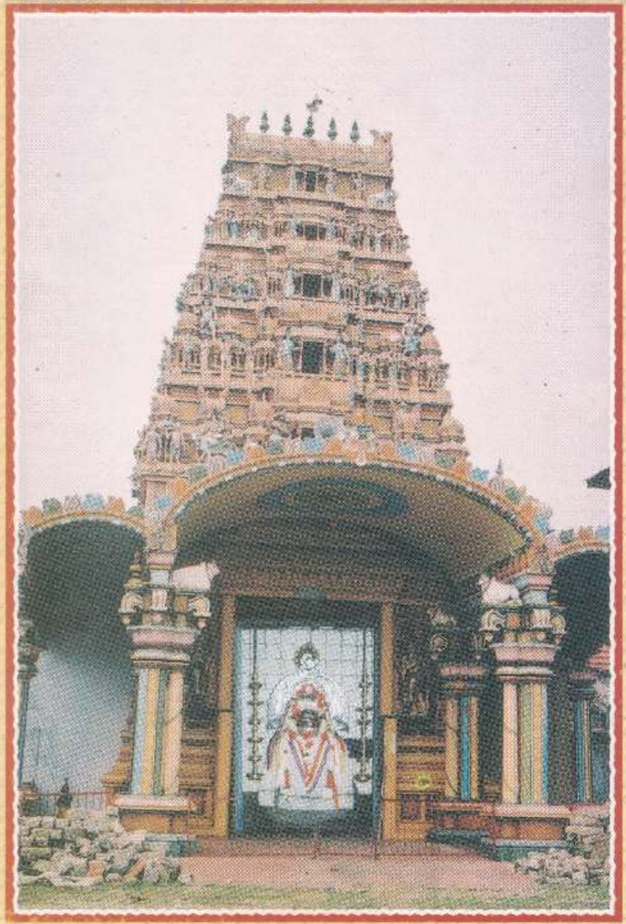

சன் பதிப்பகம் - 44A, கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு -13. தொ.பேசி:2433641